

PRINT POST APPROVED PP318852/00020

OKTOBER - NOVEMBER 2005

Misli Thoughts

LETO - YEAR 54
ŠTEVILKA - NUMBER 10-11

<http://www.glasslovenije.com.au>

OKTOBRSKO-NOVEMBRske MISLI prihajajo v Vaš dom v vijoličasti barvi, kajti na teh straneh je imenovano veliko število rojakov, ki so se letos poslovili od nas. Kako pomenljiv je napis na spodnji fotografiji, ki jo je letos naredil Ivan Lapuh na Bizeljskem, odkoder prihaja njegov rod.

Več lepih dogodkov se je zgodilo v zadnjih dveh mesecih in vse to odmeva zapisano na straneh, ki so pred Vami: Tone Gorjup nas obvešča o dogodkih v Sloveniji, mnogo je zapisov o dogajanjih po naših skupnostih, predvsem v Sydneyu, Adelaidi in Melbournu. Dogodek je vrnitev p. Filipa v Slovenijo. Veliko pozornosti je seveda namenjenih 31. slovenskemu mladinskemu koncertu, ki je bil res izredno uspešen in dovršen kulturni dogodek, pa Alfi Nipič je bil med nami. In veliko presenečenje, ki so ga v Melbournu pripravili p. Cirilu ob srebrnomašnjem jubileju. Pogovarjali smo se z Andrejem G. Rodetom, ki je že nastopil novo službo v Ljubljani. Nadaljujemo z odmevnim zapisom Cilke Žagar Še živih 60 let. Pred oddajo Misli v tiskarno smo še zvedeli, da je bila pesnica PAVLA GRUDEN iz Sydneya sprejeta v Društvo slovenskih pisateljev. Še vedno ustvarjalni Pavli čestitamo za veliko življenjsko priznanje! Melbournski tiskar Drago Zorec pa je tudi letos spet prejel vrsto oskarjev v Ameriki za kvaliteto njegovih oblikovalskih in tiskarskih stvaritev. Čestitamo! Arhivar Janez Arnež, ravnatelj Studia slovenica, ki ima prostore v Škofovih zavodih v Šentvidu nad Ljubljano nam je poslal zanimivo knjigo Vodnik po arhivskem gradivu Studia slovenica. Vse to, kar danes pišejo Misli ima neprecenljivo vrednost že danes, v očeh zgodovinarjev in arhivarjev pa tudi v prihodnjih letih, ko bodo naše poti samo še sledi. Ampak, kaj bi moledovali! Pred nami je koncem novembra spet novo cerkveno leto, advent, božič, novo leto. Toda o tem več prihodnji mesec.

Še zahvala za vsa voščila, darove in dobre želje, ki sem jih prejel od mnogih strani. Tudi sam si nekako želim nekaj podobnega, kar je zapisala gospa Marcela Bole: »Da bi bil uspešen še naprej, kot doslej, Vam želimo še naprej. Hvala za Vaše delo, da bi še naprej cvetelo!«

Bog povrni in Bog živi!

p. Ciril

Misli

oktober - november

2005

V S E B I N A

Kruh naš vsakdanji.....	3
Groharjev Sejalec.....	4
Izpod Triglava.....	5
Rojstni kraj slovenske himne.....	7
Pokojni nas spremljajo.....	7
Matica pokojnih 2005.....	8
Sveta Družina Adelaide.....	12
Odmevi na mladinski koncert.....	15
Sv. Ciril in Metod Melbourne.....	16
Fotografije s koncerta.....	22
Program koncerta.....	24
Intervju z Andrejem G. Rodetom.....	27
Sv. Rafael Sydney.....	30
Klub Panthers - Triglav.....	32
Še okoli sveta.....	35
Lepote in zanimivosti Avstralije.....	36
Še živih 60 let.....	38
Refinance, Consolidate, Save!.....	40
Oglasi.....	41
Vaši darovi.....	42
Iz Baragove knjižnice.....	43

FOTOGRAFIJI Z NASLOVNE STRANI:

FOTOGRAFIJA ZGORAJ:

Zadnjo nedeljo v letošnjem oktobru je bilo veselo na festivalu stare trte na vzhodnih obronkih Melbourn v Yarra Ranges, kjer razkošno rastejo sadike najstarejše trte iz mariborskega Lenta. Toda sredi novembra goduje sveti Martin, ki v Sloveniji iz mošta dela vin. Tako so novega natočili v hrastove sode v Križu.

FOTOGRAFIJA SPODAJ:

Dogodek leta v slovenski skupnosti v Melbournu je bil 31. slovenski mladinski koncert. Dogodek zato, ker je nastal iz slovenskih talentov med nami.

FOTOGRAFIJE SO PRISPEVALI:

Arhiv Misli: naslovnica zgoraj. Marija Anžič: naslovnica spodaj, 3, 16, 18, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 29. Ivan Lapuh: 2. Draga Gelt: 4. Pater Ciril: 5. Pater Filip: 12, 13, 14, 15. Arhiv druž. Pišotek: 20. Andrejka Andrejaš: 30, 31. Martha Magajna: 32, 33. Anica Smrdel: 35. Anica Markič: 36, 37.

KRUH, NAŠ VSAKDANJI... BREAD, OUR DAILY GIFT

Kruh, ki ga vsak dan jemljemo v roke, s katerim hranimo svoje življenje, je znamenje življenja samega, ker nam je hrana, ki daje človeku moč, radost, pogum, mir, zdravje, lepoto. Kruh, ki v vsaki kulturi pomeni življenje, govorico, pesem, ples, delo, ustvarjalnost in v krščanstvu tudi evharistijo. In v letošnjem mesecu oktobru sklepamo leto evharistije, ki ga je lansko leto oklical sedaj že pokojni papež Janez Pavel II. – že ob smrti imenovani Veliki.

Pesnik Tone Kuntner poje takole:

Sprva si seme, ljubezen sejavčeva, da te poseje, da te pozabi... Potem si nekomu vsakdanji kruh.

Semena, ki so jih, ki smo jih posejali, rodijo svoje sadove ob svojem času. Tako tudi letošnji, 31. slovenski mladinski koncert, razodeva setev in žetev mnogih pomladi in jeseni, slovenskih in avstralskih.

Že 31 let slovenska verska in kulturna središča v Avstraliji zavzeto in s prizadevnostjo mnogih mladih po letih in mladih po srcu pripravljajo ta vsakoletni praznik slovenskega utripa pod nebom avstralskega Južnega križa. Tu smo, še sejemo, še zalivamo, še žanjemo. Bogu hvala!

Umetnina na odru dvorane v Kew, kjer je potekal 31. koncert, je povečani Sejalec slikarja Ivana Groharja, ki ga je naslikal leta 1907. Naslikan je iz mnogih barvnih potez. Tako so sejali v Sloveniji še pred 50 leti. Danes je težko videti takšen prizor. Toda semena je treba še vedno podariti zemlji, da vzklijejo, rastejo, cvetijo, obrodijo sad. Vse, kar smo tisti dan videli, slišali, čutili in razumeli, je bilo posejano pred časom, sedaj pa v tem času rodi sad.

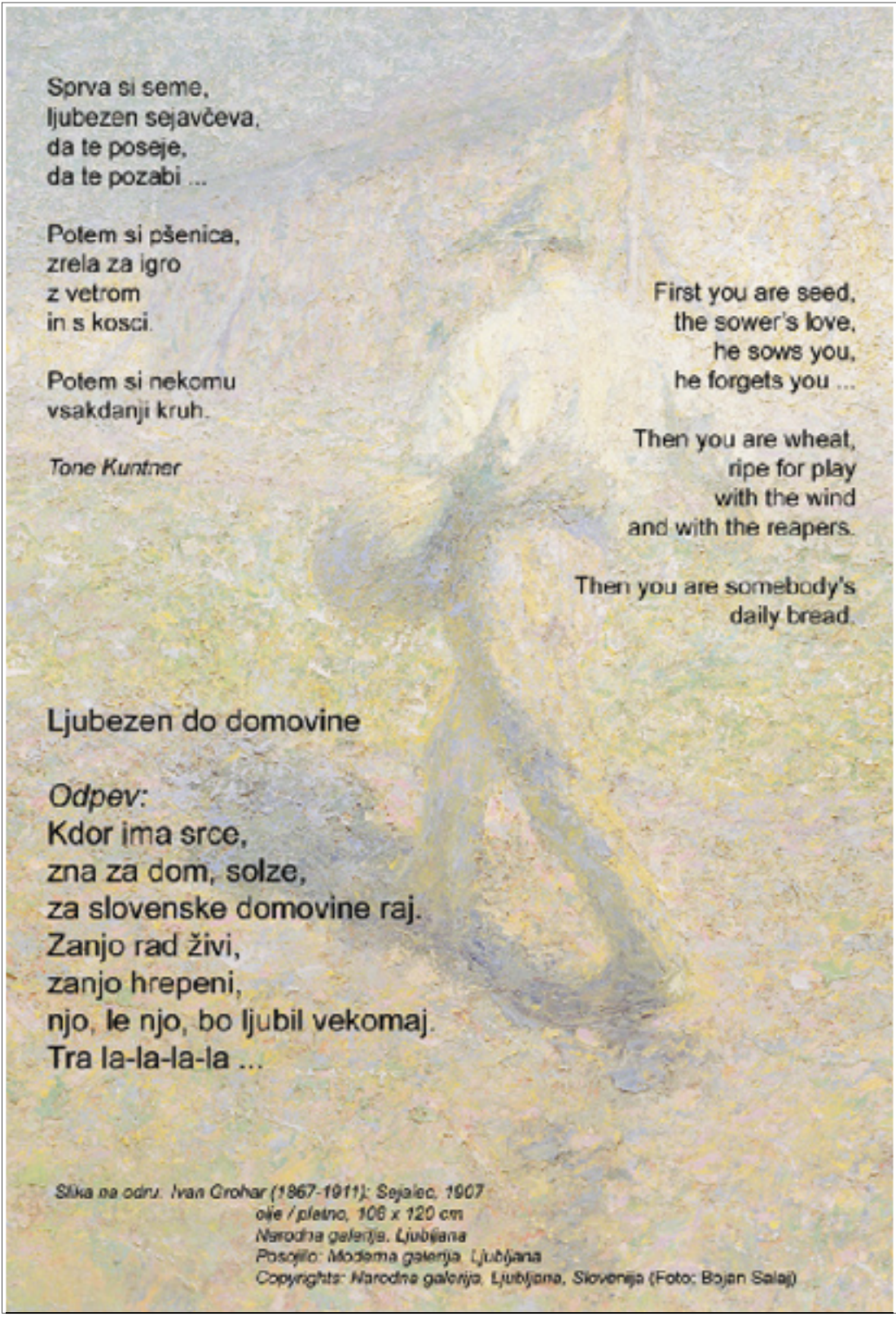
Kdor ima srce, ve za slovenske domovine raj, pa tudi za s soncem in morjem obdanega neba in kopnega Avstralije. In iz te zavesti je rasel 31. slovenski mladinski koncert. Vsem nastopajočim in vsem, ki ste na mnoge različne načine sodelovali, se prisrčno zahvaljujem.

Mesec november s praznikom vseh svetnikov in vernih duš dnevom pa nas spominja na tisto veliko in zadnjo žetev, ko dozori sadovi našega življenja. Matica pokojnih v teh Mislih nam razodeva setev in žetev tolikih naših rojakov, s katerimi smo delili vsakdanji kruh in tudi Kruh evharistije, kruh Življenja samega. Vse pogosteje se zbiramo na obsežnih Božjih njivah, ki jih imenujemo pokopališča, da posejemo izčrpana zemeljska življenja v grudo zemlje, kjer naj spokojno čakajo na mogočno Božjo besedo, ki podarja večno življenje. Tudi vsako zemeljsko človeško življenje je položeno v zemljo, kot pšenično zrno, o katerem govori Jezus: »Resnično, resnično, povem vam: Če pšenično zrno ne pade v zemljo in ne umrje, ostane samo; če pa umrje, obrodi obilo sadu« (Jn 12, 24). **»To minljivo si mora namreč nadeti neminljivost in to umrljivo nadeti neumrljivost« 1 Kor 15, 53).**

p. Ciril

Po "slovenskem kruhu" je dišalo drugo nedeljo v oktobru 2005, pred katedralo sv. Patrika v Melbournu, po maši narodov z nadškofom dr. Denisom Hartom.

Sprva si seme,
ljubezen sejavčeva,
da te poseje,
da te pozabi ...

Potem si pšenica,
zrela za igro
z vetrom
in s kosci.

Potem si nekomu
vsakdanji kruh.

Tone Kuntner

First you are seed,
the sower's love,
he sows you,
he forgets you ...

Then you are wheat,
ripe for play
with the wind
and with the reapers.

Then you are somebody's
daily bread.

Ljubezen do domovine

Odpev:

Kdor ima srce,
zna za dom, solze,
za slovenske domovine raj.
Zanjo rad živi,
zanjo hrepeni,
njo, le njo, bo ljubil vekomaj.
Tra la-la-la-la ...

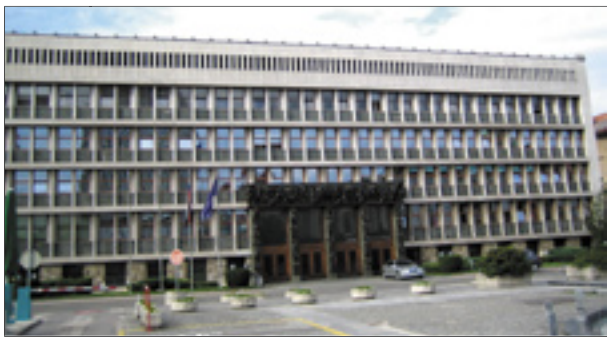
Slika na odru. Ivan Grohar (1867-1911): Sejalec, 1907

olje / platno, 106 x 120 cm

Narodna galerija, Ljubljana

Posojilo: Moderna galerija, Ljubljana

Copyrights: Narodna galerija, Ljubljana, Slovenija (Foto: Bojan Salaj)

Izpod Triglava

Tone Gorjup

Slovenski parlament v Ljubljani

SLOVENSKO-HRVAŠKE BREZJE.

V okviru Srednjeevropskega katoliškega shoda so se pred dvema letoma začeli povezovati tudi sosednji narodi. Tako je 30. avgusta 2003 v romarskem središču Mariji Bistrici potekalo prvo slovensko - hrvaško srečanje. Škofje so se za to romanje odločili z namenom, da bi Kristus - upanje Evrope, povezal tudi slovenske in hrvaške katoličane. Maja lani so se na romarskem shodu v Mariazell na avstrijskem Štajerskem srečali vsi srednjeevropski narodi, letos pa je bilo spet slovensko-hrvaško romanje, tokrat v Sloveniji. Verniki sosednjih narodov so se srečali na god blaženega škofa Slomška pri Mariji Pomagaj na Brezjah. Na romanju, ki je potekalo pod geslom Skupna vera nas povezuje, se je zbralo med sedem in osem tisoč vernikov, od tega pet tisoč Hrvatov. Slovesno somaševanje škofov in duhovnikov je vodil zagrebški nadškof, kardinal Josip Bozanić. Somaševali so vsi slovenski škofje in 10 hrvaških škofov ter približno 140 slovenskih in hrvaških duhovnikov. Praznovanju se je pridružil tudi apostolski nuncij v Sloveniji nadškof Santos Abril y Castelló. Vernike je na začetku svete maše nagovoril tudi ljubljanski nadškof Alojz Uran. Med drugim je opozoril, da "nas je Božja previdnost postavila v ta prostor in ta čas. Naredila nas je za sosedo in s tem tudi dala veliko odgovornost medsebojnega sosedskega sodelovanja. Kljub medsebojnim razlikam in določenim še nerešenim vprašanjem nas, kristjane, povezuje ista vera in ista ljubezen do naše matere Marije..." Pri maši je pridigal splitsko makarski nadškof Marin Barišić. Njegov nagovor je bil naravnat na razlago odlomka iz Lukovega evangelija, v katerem Jožef in Marija iščeta izgubljenega Jezusa in ga končno tudi najdeta. Iskanje in najdenje Jezusa je nadškof v pridigi primerjal z iskanjem Jezusa v naših življenjih. Našo življenjsko pot je označil kot pot iskanja, na kateri nas Marija stalno spremlja in nas vedno znova privede nazaj k Jezusu. Ob koncu je prosil Marijo, naj nas popelje k svojemu Sinu in naj bedi nad obema našima narodoma, nad vsemi prebivalci Hrvaške, Slovenije, Evrope in sveta. Slovesnost, v kateri sta se prepletala slovenska ter hrvaška pesem in molitev, sta neposredno prenašala Hrvaški katoliški radio in radio Ognjišče.

JUBILEJ REVIJE OGNJIŠČE.

Prvo nedeljo v septembru je pred Postojnsko jamo potekala velika slovesnost ob 40 -letnici revije Ognjišče, ki je bila hkrati petindvajseto srečanje prijateljev radia Ognjišče. Parkirišče ob reki Pivki je postalo kot veliko mravljišče, na katerem se je zbralo približno deset tisoč bralcev in poslušalcev revije in radia Ognjišče. Prišli so od vsepovsod z avtobusi, osebnimi avtomobili in kolesi. Veliko je bilo družin z otroki. Zahvalno mašo na prostem je daroval ljubljanski nadškof Alojz Uran. Z njim je somaševalo deset duhovnikov, med njimi oče urednik Franc Bole, ki z Ognjiščem živi že od začetka ter urednik radia Ognjišče Franci Trstenjak. Nadškof Uran je v pridigi opozoril na poslanstvo najbolj branega mesečnika v Sloveniji, ki je namenjen tako mladim kot starejšim in tudi "preizkušanim bratom". Poudaril je, da imata revija kot radio Ognjišče v veliki zmedi pogledov in vrednot posebno poslanstvo prinašanja besede življenja in upanja.

15. SEPTEMBER - PRAZNIK PRIMORSKE.

Vlada je na začetku jeseni v predlogu novele zakona o praznikih in dela prostih dnevih, predlagala, da 15. september obeležujemo kot dan vrnitve Primorske matični domovini, 23. november - Dan Rudolfa Maistra. S tem bi dobili dva praznika, s katerima bi opozorili na pomen zgodovinskih dogodkov za sedanjo podobo Slovenije. Ko je predlog začel obravnavati državni zbor, se je prazniku Primorcev in Štajercev pridružil še 17. avgust kot dan združitve prekmurskih Slovencev z matičnim narodom. Ti prazniki, ki so jih v državnem zboru potrdili konec septembra, pa ne bodo prosti dnevi. Že pred uradnim sprejetjem zakona so svoj praznik prvič obhajali Primorci. Spomnili so se 15. septembra 1947 kot dneva uveljavitve mirovne pogodbe, ki so jo z Italijo podpisale zavezniške sile med drugo svetovno vojno, med njimi tudi Jugoslavija. Proslava je bila 16. septembra v Portorožu. Predsednik vlade Janez Janša je v slavnostnem govoru dejal, da tega praznika danes ne bi bilo, če ne bi bilo svobodne, samostojne in demokratične slovenske države, k čemur so pomembno prispevali tudi Primorci. Dejal je še, da si slovenska Primorska zaradi zvestobe slovenstvu in najstarejšemu antifašizmu zasluži prav

poseben spominski dan, kakršnega bodo kmalu lahko praznovali z rojaki na Štajerskem in v Prekmurju. V nadaljevanju je Janez Janša še dejal: "Večdesetleten boj primorskih domoljubov proti narodnemu zatiranju, oborožen odpor TIGR in primorskih partizanov ter vojaška zmaga v okviru zavezniških sil so ustvarili zelo ugodne pogoje za ponovno priključitev vsega slovenskega narodnostnega ozemlja k matični domovini. Dejansko se s 15. septembrom spominjamo delne mednarodne poprave krivice, ki nam jo je leta 1915 prinesel londonski pakt. Če takratno komunistično vodstvo povojne Jugoslavije države ne bi zapeljalo na totalitarno stran železne zavese, bi lahko računali tudi na Trst, Gorico in Benečijo..."

PUKŠIČ O MANJŠINAH.

Vodja urada vlade za Slovence v zamejstvu in po svetu v odstopu Franc Pukšič je sredi septembra v posebni izjavi opozoril na položaj Slovencev v Avstriji, Italiji in na Madžarskem. Pri tem je izpostavil nekatere dogodke, ki so v zadnjem času razburkali javnost. Med njimi je izjava italijanskega ministra za dežele Enrica La Loggie, češ da je za zamude pri uveljavljanju zaščitnega zakona odgovoren paritetni odbor oziroma njegovi člani iz vrst avtohtone slovenske narodne skupnosti. Pukšič je pri tem poudaril, da je delo odbora, ki naj bi poskrbel za izvajanje posameznih členov zakona ohromljeno, ker del italijanskih članov že več let načrtno ne prihaja na seje, ki zato niso sklepčne. Očiten pritisk na manjšino pomeni tudi zaprtje ljudskih šol na Obirskem v Slovenjem Plajberku in Okotu v Selah na avstrijskem Koroškem. Ob tem je Pukšič poudaril, da imajo avstrijski državljani slovenskega porekla glede na drugo točko 7. člena Avstrijske državne pogodbe, pravico do osnovnega pouka v slovenščini. Zakon o manjšinskem šolstvu in koroški zakon o šolstvu pa to tudi omogočata. Odločitev oblasti, da so otrokom na začetku šolskega zaprli vrata njihovih šol, je v nasprotju z omenjeno pogodbo in zakonodajo. Državni sekretar v odstopu je še izpostavil, da skrb vzbujajo tudi odnos madžarske vlade do slovenske manjšine, saj slednja ne izpolnjuje dvostranskega sporazuma o posebnih pravicah obeh manjšin.

SLOVENSKI EVROKOVANCI.

Finančni minister Andrej Bajuk in guverner Banke Slovenije Mitja Gaspari sta prvi petek v oktobru predstavila podobe novih slovenskih evrokovancev. Njihova posebnost bo, da bodo imeli ob zunanjem robu izpisan napis "Slovenija". Kot je znano imajo kovanci skupne evropske valute na eni strani enotno oznako vrednosti, druga tako imenovana nacionalna stran pa je v vsaki državi drugačna. Na slovenskem kovancu za dva evra bo podoba Franceta Prešerna in rokopis Zdravljice, na kovancu za en evro pa Primož Trubar ter stavek "Stati inu obstati". Kovance za 50

centov bo krasila podoba Triglava, na kovancu za 20 centov bosta dva lipanca, 10 centov bo imelo skico Plečnikovega parlamenta, kovanec za pet centov bo imel Groharjevega sejalca, na dveh centih bo knežji kamen, na enem pa štokljaja. V Sloveniji bomo evrokovance začeli uporabljati s 1. januarjem 2007.

PLEČNIKOV STADION.

Ministrstvo za kulturo je konec septembra izdalo odlok, s katerim je Plečnikov stadion za Bežigradom v Ljubljani razglasilo za kulturni spomenik. S tem je želelo zavarovati znamenitost Ljubljane pred uničenjem. Mestna občina, ki naj bi to storila, se tega ni lotila. Ker odgovorni niso bili sposobni zgraditi primernega stadiona, ki bi ustrezal potrebam tega časa, so razmišljali o tem, da bi v ta namen preuredili Plečnikov stadion. S tem pa bi izgubil svojo posebnost, zato je ministrstvo za kulturo stadion razglasilo za spomenik državnega pomena. V utemeljitvi so zapisali, da je Plečnikovo delo v celoti izredna kulturna vrednota, zaradi česa si ga bo prizadevalo uvrstiti na seznam UNESCO-vih spomenikov. Stadion, ki je sicer nastajal postopoma od leta 1924, sicer pa je rabil za telovadni prostor katoliškega telovadnega društva Orli, je med najbolj kakovostnimi in arhitektonsko zanimivimi Plečnikovimi deli. Objekt je sestavni del Plečnikove Ljubljane in v strokovnih krogih po svetu velja za pojem izjemne kakovosti. Dodali so še, da je stadion skupaj z vrsto drugih javnih stavb, od cerkva do mostov, Ljubljani vtisnil neizbrisen mojstrov pečat.

UKMARJEV SIMPOZIJ.

V Slovenskem papeškem zavodu v Rimu je sredi meseca septembra potekal znanstveni simpozij o našem svetniškem kandidatu Jakobu Ukmarju ob stoletnici njegovega rojstva. Pripravila sta ga Slovenska teološka akademija v Rimu in Inštitut za cerkveno zgodovino pri Teološki fakulteti v Ljubljani. Na njem je približno dvajset predavateljev predstavilo ukmarjevo delo in življenje. Udeleženci srečanja so se lahko seznanili z njegovim teološkim delom, številnimi spisi med katerimi so mnogi ostali v rokopisu, njegovim svetniškim življenjem, vero, ki je bila prepojena z ljubeznijo do slovenskega naroda in s skrbjo za zveličanje duš. Jakob Ukmar je zaradi svoje pokončnosti veliko pretrpel tako pod fašizmom kot komunizmom. Po birmi, ki jo je imel 24. avgusta 1947 v Lanišću v hrvaški Istri, so ga ga pretepli skoraj do smrti in zatem še zaprli. Tržaška škofija je 5. februarja 2002 začela postopek za njegovo beatifikacijo.

UMRL JE MARIJAN ZADNIKAR.

V Ljubljani je na dan spomina smrti sv. Frančiška, 3. oktobra, umrl Marijan Zadnikar, eden najvidnejših raziskovalcev umetnostne zgodovine in konzervatorjev prve povojne generacije. Učil se je pri Francetu Steletu. Med drugim je veliko svojega časa posvetil

prenovi samostana v Stični in kartuzije v Pleterjah. V monografijah je izčrpno predstavil cistercijanska samostana v Stični in Kostanjevici na Krki ter kartuzijo v Žičah. Javnosti je na novo odkril lepoto številnih cerkva, samostanov in znamenj tako v Sloveniji kot v zamejstvu. Bil je izredni član Slovenske akademije znanosti in umetnosti, prejel pa je tudi Steletovo nagrado za življenjsko delo na področju varstva kulturne dediščine.

ŠENTVID, sedaj PODNANOS, ROJSTNI KRAJ SLOVENSKE HIMNE

Iz Razdrtega se spustiš po Rebrnicah v Vipavsko dolino in prva vas, ki jo zagledaš in te pristrčno pozdravi, je Podnanos ali Šembid, kot jo še vedno imenuje veliko domačinov... To je vas, v kateri se je rodila glasba današnje slovenske himne – Zdravljica.

Pobuda za nastanek besedila kakor tudi za glasbo je prišla iz Št. Vida pri Vipavi. Znani Matija Vertovec, tamkajšnji duhovnik in znani vinarski strokovnjak, je v tem kraju služboval blizu štirideset let in leta 1843

v Novicah objavil članek »Vinske trte hvala« ter se ob koncu članka obrnil na Prešerna, naj v vezani besedi zloži hvalnico vinski trti. Prešeren se mu je naslednje leto odzval in zložil Zdravljico, katera govori o vinski kapljici, o slovenstvu, slovanstvu in človečanstvu.

Leta 1880 se je v tej isti vasi rodil Stanko Premrl, duhovnik in znani skladatelj. Kot mladega študenta je zamikalo besedilo Zdravljice in mu med počitnicami v domačem kraju vdahnil glasbeno govorico. Skladba za mešani zbor je izšla v reviji »Novi akordi« leta 1905.

Že v času »Majniške deklaracije« leta 1917 je vžigala, kjerkoli se je oglasila, zato ni čudno, da je v samostojni Sloveniji postala državna himna in da šembidci smatrajo svojo vas za rojstni kraj slovenske himne.

Ta članek je povzet iz glasila Svet'ga Vida zgung, iz letošnje junijske številke. Podatke je napisal Ivo Jelerčič; seveda je članek skrajšan in besedilo nekoliko spremenjeno.

Anica in Alojz Markič, Melbourne VIC

Pokojni nas spremljajo

Naš spomin nas velikokrat popelje nazaj v trenutke z našimi dragimi, ki jih ni več. So primeri, ki niso spomini ali sanje na pokojne. Gre za duševno povezanost ali celo njihovo sporočilo, ki sem ga tudi sam dobil od svojih pokojnih staršev.

Med obiskom sestrčne Betke v Avstriji mi je zaupala svoja doživetja. Betkin mož Karel se je po službi rad zadržal v družbi prijateljev v vaški gostilni. Betka ga je doma večkrat čakala v skrbeh. Nekega dne je poslala sina Karlija v gostilno iskat očeta. In res. Kmalu sta se oba vrnila. Tako se je ponovilo kar nešteto. Čas pa je risal njihovo vsakdanje družinsko življenje, dokler se ni temni oblak zgrnil nad njihovo domačijo. Sedemletni Karli je izgubil svoje mlado življenje pod kolesi avtomobila na poti iz šole. Družino je zadela velika žalost, še posebno Betko.

Nekaj časa po Karlijevem pogrebu se je Karel zopet zadržal s prijatelji. Betka je bila v skrbeh. Kajti starejši sin Wolfgang se je že šolal v večjem mestu, mlajši Gunter pa je dopolnil komaj tri leta. Ko je nekega dne zaskrbljeno čakala moža, se je obrnila s prošnjo k svojemu pokojnemu sinu Karliju: »Karli, prosim te, pripelji očeta domov«. Kmalu za tem je opazila, da Karel prihaja domov.

»Karli, hvala ti,« se je Betka zahvalila svojemu sinu. Betkini dnevi so se vrstili, pokojni sin pa ji je bil v uteho, ko ga je prosila za pomoč.

Po nekaj letih je Betkino družino spet doletela nesreča. Kruta usoda jim je vzela še mlajšega sina Gunterja. Betka se je še vedno zatekala k sinu Karliju, sedaj pa še k najmlajšemu Gunterju za tolažbo in pomoč, vse dokler ni čas vsaj malo obrisal solze z njenega lica. Mož Karel se je upokojil in skupno listata knjigo preteklosti.

Nekega dne je Betka na grobu svojih sinov opazila, da sta vzklili dve majhni nenavadni rastlini. Bila sta dva oreha. Vse do tistega dne je Betka nosila v sebi skrito povezanost s pokojnima sinovoma.

Presadili so oreha, enega doma, drugega pa moževi sorodniki, kjer rasteta v velika drevesa s spominom na Betkina in Karlova sinova.

Sin Wolfgang je ambasador, včasih tudi v osebni nevarnosti in mama Betka se obrne na pokojna sinova, naj varujeta brata in ga srečno pripeljeta z družino domov. Ponavadi res kmalu zazvoni telefon: »Mama, jaz in moja družina smo dobro, kmalu bomo doma...«, se oglasi Wolfgang.

Betka pa si potolažena obriše solzno oko, kajti prepričana je, da sta pokojna sinova z njo vedno povezana, posebno, kadar ju kaj prosi. Trdno verjame, da pokojna sinova spremljata na vseh poteh svojo mamo.

Ivan Lapuh, Melbourne VIC

Matica pokojnih od oktobra 2004 do novembra 2005

MATICA POKOJNIH IZ VIKTORIJE

ERNA JAKIN

r. 30.08.1916

+ 27.03.2004 VIC

DARINKA PIBERNIK

Pokopana 12.10.2004

na pokopališču Keilor VIC

PAVLA GOMBAČ roj. VIČIČ

r. 10.08.1936 Harije pri Ilirski Bistrici

+ 15.10.2004 Geelong VIC

IVAN VALENČIČ

r. 14.02.1934 Ljubljana

+ 05.11.2004 Taylors Hill VIC

FRANK MARTIN TELICH

r. 04.10.1947 Iga vas pri Ložu

+ 03.11.2004 Heidelberg VIC

MARIJA UZELEC

r.

+ 07.11.2004 Melbourne VIC

MARTINA URH roj. ERPIČ

r. 21.10.1921 Šmihel pri Novem mestu

+ 09.11.2004 Box Hill VIC

MARIJA FRANK roj. GRL

r. 21.06.1927 Palčje pri Pivki

+ 11.11.2004 Sydney NSW

Kremirana 19.11.2004 Fawkner VIC

CECILIJA WEST – KLANŠEK roj. TOMPA

r. 17.01.1933 Maribor

+ 21.11.2004 Sunshine VIC

SABINA LONČAREVIČ roj. DOMAJNKO

r. 31.10.1971 Solingen Nemčija

+ 22.11.2004 Melbourne VIC

BARBARA VELETOVSKI roj. GJERKEŠ

r. 28.11.1921 Nedelica

+ 18.12.2004 Melbourne VIC

EUGENIA METLIKOVEC

r. 26.01.1924 Sežana

+ 24.12.2004 Kew VIC

JOŽEF VIČIČ

r. 05.04.1931 Velika Bukovica

+ 31.12.2004 Epping VIC

ANGELA MOHORKO roj. NOVAK

r. 19.03.1945 Križevci

+ 15.01.2005 Melbourne VIC

ANTON CVETKO

r. 05.10.1943 Ptuj

+ 28.01.2005 Melbourne VIC

IVANKA ŠTEMBERGER roj. MIKLAVEC

r. 17.03.1932 Bač pri Knežaku

+ 12.02.2005 Brisbane QLD - pokopana v Mafri VIC

FERDINAND GODLER

r. 11.07.1920 Osrednek

+ 23.02.2005 Geelong VIC

SUSAN MAJOR

r. 1962

+ 27.02.2005 Geelong VIC

FRANC MARKOLA

r. 05.10.1921 Podbela pri Kobaridu

+ 04.03.2005 Geelong VIC

VIKTOR BIZJAK

r. 27.06.1932 Zagon pri Postojni

+ 12.03.2005 Geelong VIC

ALOJZ REZELJ

r. 01.05.1932 Mirna peč

+ 13.03.2005 Werribee

DANICA STERLE roj. FATUR

r. 22.04.1929 Šembije

+ 13.03.2005 Geelong VIC

ANA LJUBIČ roj. TOPLAR

r. 11.07.1944 Radlje ob Dravi

+ 15.03.2005 Melbourne VIC

IVAN ZELKO

r. 10.04.2005 Dolnja Bistrica

+ 20.03.2005 Ringwood VIC

BORIS SPERNE

r. 16.03.1926 Tomaj

+ 26.03.2005 Morwell VIC

ERIC HOJAK

r. 04.03.1976 Melbourne

+ 28.03.2005 Melbourne VIC

ANA MRČUN roj. SOTOŠEK

r. 15.01.1916 Podsreda

+ 16.04.2005 Box Hill VIC

MARIJA VALE roj. AVGUŠTIN

r. 1935 Bušinja vas pri Metliki

+ 28.04.2005 Doveton pri Dandenongu VIC

IVAN JOHN CUGMAISTER

r. 1934 Slovenija
+ 30.04.2005 West Wyalong NSW

ANDREJ LENARČIČ

r. 25.11.1919 Obrije
+ 03.05.2005 Dandenong VIC

IVAN RUTAR

r. 10.05.1935 Zabiče pri Ilir. Bistrici
+ 02.05.2005 Footscray VIC

VERA GRŽINIČ roj. POLJAK

r. 27.10.1925 Šmihel pri Šempasu
+ 18.05.2005 Noble Park VIC

VINCENT REPP

r. 26.03.1922 Razkrižje
+ 30.05.2005 North Ringwood VIC

ANTON DEL FORNO

r. 14.02.1930 Carpino Foggia Italija
+ 20.07.2005 Melbourne VIC

JOŽICA PRELOŽNIK roj. GRAMS

r. 06.10.1941 Radovljica
+ 24.07.2005 Heidelberg VIC

FRANC ŠENKINC

r. 26.11.1935 Mereče pri Ilir. Bistrici
+ 24.07.2005 St. Albans VIC

KARLO FERFOLJA

r. 11.11.1924 Selo na Krasu
+ 31.07.2005 Junee NSW

MARIJA KUMAR roj. SKERLAVAJ

r. 11.11.1922 Opčine pri Trstu
+ 13.08.2005 Fawkner VIC

ANA KOBÉ roj. BUTALA

r. 06.03.1916 Gornji Radenci
+ 18.08.2005 Melbourne VIC

LIDIJA SEGOLIN roj. LOŽICA

r. 14.12.1936 Buenos Aires
+ 23.08.2005 Melbourne VIC

ANA PAVLA GODLER

r. 19.01.1928 Maribor
+ 30.08.2005 Geelong VIC

ELIZABETH LIZA KOLAR roj. ŽALAC

r. 18.12.1950 Nemčija
+ 31.08.2005 Geelong VIC

GABRIEL BALOH

r. 08.04.1956 Footscray VIC
+ 17.06.2005 Broadmedows VIC

FRANK ZADEL

r. 03.11.1941 Podbeže pri Ilirski Bistrici
+ 12.10.2005 Altona Meadows VIC

FRANČIŠKA TRUDEN

r. 14.10.1917 Stari trg pri Ložu
+ 17.10.2005 Melbourne VIC

LADISLAV (VLADO) KOSMINA

r. 08.04.1931 Gorjansko pri Komnu
+ 21.10.2005 Geelong VIC

MATICA POKOJNIH NSW, ACT, QLD, WA**JOŽE BOLE**

r. 21.02.1935 Hrenovice pri Postojni
+ 01.04.2003 Canberra ACT

JOŽEFA SLATINEK roj. KLAKOČAR

r. 19.12.1944 Ehingen Nemčija
+ april 2004 Sydney NSW

JANEZ PENCA

r. 17.12.1927 Smolenja vas pri Novem mestu
+ 24.09.2004 Ballina NSW

NIKOLA ANDRIJIČ

r. 13.04.1919 Korčula
+ 14.10.2004 Kingsgrove NSW

VLADIMIR LOVRENČIČ

r. 12.05.1932 Maribor
+ 23.10.2004 Camperdown NSW

NADA TEREZIJA PERINGLE roj. KROPEJ

r. 16.10.1955 Beograd
+ 04.11.2004 Southerland NSW

ANGELA VERTEL roj. UMKOVIČ

r. 02.08.1932 Račice na Korčuli
+ 10.11.2004 Concord NSW

STANISLAV SLAVKO NOVAK

r. 03.06.1933 Dolnji Zemon
+ 27.11.2004 Waterfall NSW

ZDRAVKO KRISTANČIČ

r. 05.02.1922 Višnjevik
+ 28.11.2004 North Perth WA

FRANCKA BARBIŠ roj. DEKLEVA

r. 20.08.1939 Klenik pri Pivki
+ 29.11.2004 Brisbane QLD

VIKTOR GIDER

r. 24.04.1933 Sv Jurij, Rogaševci
+ 30.11.2004 Merrylands NSW

FRANC POVŽUN

r. 28.06.1942 Nemčija
+ 15.12.2004 Glebe NSW

TATJANA LAJOVIC roj. VIDMAR

r. 19.01.1922 Ljubljana
+ 16.12.2004 Sydney NSW

IVAN DOMINKO

r. 17.06.1923 Odranci
+ 25.12.2004 Red Hill - Brisbane QLD

GUALTIERO WALTER SAVLIG

r. 01.02.1930 Koromačno v Istri
+ 06.01.2005 Roselands NSW

ANTONIJA LAMOVŠEK roj. BARBIČ

r. 20.04.1946 Krško
+ 09.01.2005 Port Kembla NSW

STANKO ROJ

r. 17.10.1938 Ceršak, Šentilj
+ 22.01.2005 Cambridge Park NSW

FRANC JURIŠEVIČ

r. 19.01.1941 Gradišče
+ 23.01.2005 Canberra ACT

FRANC GOMBOC

r. 30.09.1932 Spodnja Slaveča
+ 26.01.2005 Fairfield Heights NSW

LUDVIK BUDIN

r. 27.03.1920 Saleš pri Trstu
+ 19.03.2005 Sydney NSW

LEOPOLD DEJAK

r. 05.04.1923 Otavce pri Ribnici
+ 19.03.2005 Mt Druitt NSW

GIUSEPPE TULL

r. 08.03.1930 Milje pri Trstu
+ 02.03.2005 Wollongong NSW

ALOJZ HRVATIN

r. 30.10.1930 Skandančšina pri Materiji
+ 31.03.2005 Sydney NSW

SIMON ZIDAR

r. 1936 Žice v Slovenskih Goricah
+ 04.04.2005 Fairfield NSW

IVAN KRUŠVAR

r. 16.01.1934 Zabrda pri Buzetu
+ 22.04.2005 Concord NSW

STANKO ČEBOKLI

r. 31.08.1928 Potoki pri Kobaridu
+ 01.05.2005 Liverpool NSW

JOŽE STRES

r. 18.03.1939 Borjana
+ 06.05.2005 Westmead NSW

ANGELA CESAR roj. KRISTAN

r. 26.04.1911 Petelinje pri Pivki
+ 16.05.2005 St. John's Park NSW

SIMON SKUTNIK

r. 20.10.1930 Gortina nad Muto
+ 12.06.2005 Canterbury NSW

PETAR DJIKIĆ

r. Zaljud v Bosni
+ 13.06.2005 Sydney NSW

MARIJA STEPANČIČ roj. PETERLIN

r. 01.01.1920 Šmartno pri Kamniku
+ 15.06.2005 Wollongong NSW

SILVIJA GOTI roj. QUALIZZA

r. 14.12.1939 Videm Italija
+ 02.07.2005 Strathfield NSW

MARINKA DARIOL roj. HODNIK

r. 25.09.1964 Logatec
+ 11.07.2005 Canberra ACT

GEZA DRVARIČ

r. 10.04.1949 Bakovci
+ 12.07.2005 Canberra ACT

FRANC GRBEC

r. 23.08.1937 Vrbovo pri Ilir. Bistrici
+ 13.07.2005 Fairfield NSW

JOHAN KONRAD

r. 15.12.1930 Graz, Avstrija
+ 15.07.2005 Port Kembla NSW

ALOJZ ALEX HVALIČ

r. 27.04.1912 Loke pri Novi Gorici
+ 26.07.2005 Campbelltown NSW

MIHA VALENCI

r. 17.09.1940 Poljana na Koroškem
+ 08.04.2005 Potatto Point NSW

IVAN BRATOŠ

r. 29.01.1929 Velika Pristava pri Pivki
+ 18.08.2005 Bowral NSW

MARIJA ANA CROCKER roj. ROPOŠ

r. 20.05.1949 Čepinci
+ 26.08.2005 Blacktown NSW

VINKO KIRN

r. 1948 Kranj
+ 27.08.2005 Brisbane QLD

TONI OKORN

r. 27.08.1937 Kokrica pri Kranju
+ 27.08.2005 Penrith NSW

EDVARD ŠKIBIN

r. 19.12.1917 Bazovica pri Trstu
+ 29.08.2005 Darlinghurst NSW

ANGELO BATIČ

r. 28.08.1935 Šturje pri Ajdovščini
+ 03.09.2005 Mt. Druitt NSW

ALOJZIJA HVALICA roj. VIDIC

r. 24.06.1928 Srednje
+ 13.09.2005 Wollongong NSW

JOŽE GRČA

r. 11.02.1925 Štanjel na Krasu
+ 02.10.2005 Castle Hill NSW

RUDOLF MARIN

r. 09.04.1929 Suhadole pri Kamniku
+ 13.10.2005 Nambour QLD

STANKO ŽITKO

r. 23.10.1923 Slivje na Primorskem
+ 17.10.2005 Blacktown NSW

ANTON BUCIK

r. 03.02.1925 Marijino Celje nad Kanalom
+ 22.10.2005 Penrith NSW

IGOR TRSTENJAK

r. 09.09.1960 Stražišče pri Kranju
+ 27.10.2005 Blacktown NSW

MATICA POKOJNIH SA**JOŽE MATELIČ**

(popravek Matice pokojnih v Mislih 2003)

r. 10.01.1916 Gorica
+ 01.11.2002 Adelaide SA

STANKO MIKLAVEC

(popravek Matice pokojnih v Mislih 2003)

r. 02.11.1928 Rakitnik pri Postojni
+ 23.04.2003 Port Augusta SA

STRADJOT FRANC

r. 18.10.1918 Kal
+ 01.05.2004 Adelaide SA

ČUŠ ŠTEFAN

r. 10.01.1927 Bergin
+ 04.07.2004 Adelaide SA

RUDOLF VITEZ

r. 27.03.1920 Senodole na Krasu
+ 19.12.2004 Adelaide SA

VENCE KATEREN

r. 21.01.1929 Osilnica pri Ribnici
+ 07.01.2005 Adelaide SA

JOŽE PEPI CEGLAR

r. 12.12.1913 Obrov
+ 22.01.2005 Adelaide SA

FILIPA HILL

r. 25.04.1936 Knežak
+ 03.06.2005 Adelaide SA

FRANC MALE

r. 14.11.1916 Slovenija
+ 27.07.2005 Adelaide SA

PETER PAVEL RANT

r. 29.05.1929 Ljubljana
+ 13.09.2005 Adelaide SA

2. oktobra 2005 je v Donald Colburn starostnem domu v Castle Hill NSW umrl **JOŽE GRČA**. Rojen je bil 11.2.1925 v Štanjelu na Krasu kot sin Andreja in Hermine roj. Krt. Kot mlad fant se je izučil za elektrotehniko. Zaposlen je bil v Sežani, nato pri Iskri v Kranju, pozneje pa pri policiji v Mariboru. Leta 1956 se je v Žužemberku poročil s Terezijo Erjavec, ki je po rodu iz Sadinje vasi. Še isto leto sta emigrirala v Avstralijo. Bil je mož mnogih talentov, ki jih je prejel od Boga in jih je uporabljal v korist bližnjemu. Veliko se je ukvarjal z oblikovanjem kovin. Njegova dela lahko vidimo tudi v naši cerkvi: dvojna vrata s simboliko evharistije, sončni žarki okrog tabernaklja in še druge stvari. Izdelal je tudi prototip za sedeže v XPT vlaku. Veliko veselje je imel z vrtnarjenjem, ki mu je prineslo več nagrad za najboljše urejen vrt. Družina je živela v Guildfordu, Winston Hillu, Copacobani, nazadnje pa v Castle Hillu. Pokojnik poleg žene zapušča hčerki Diano in Debbie, štiri vnuke ter sestro Jolando Gorkič. Pogrebna maša je bila v Merrylandsu, 6.10.2005, pokopan je bil na slovenskem pokopališču v Rookwoodu.

p. Valerijan

Po dolgi bolezni, toda nepričakovani izgubi našega moža, očeta, opa in svaka **JOHANA KONRADA** se lepo zahvaljujemo vsem prijateljem, sorodnikom in znancem, za vso pomoč, izrečeno sožalje, molitve, cvetje in spremstvo na njegovi zadnji poti. Posebna hvala patru Valerijanu za pogrebni obred in vsem pevcem za lepo zapete pesmi. Hvala bratovi družini in vsem, ki ste ga v času bolezni obiskovali, društvu Planica za vso skrb in delo po pogrebu. Hvala vsem in Bog povrni.

Žaluojača žena Albina, sinova John in Edward ter hčerka Sylvia z družinami.

Sožalje Albini in njeni družini tudi iz uredništva Misli. Pater Ciril se bo pokojnega mežnarja in iskrenega prijatelja Johana spomnil pri daritvi svete maše. V lepem spominu ohranjam nešteta srečanja v zakristiji in pri mašah v cerkvi vseh svetih v Figtree, kjer je bil Johan izvrsten zakristan – mežnar. Naj ga dobri Bog nagradi s pridruženjem občestvu vseh svetih za njegovo veselo služenje v slovenski cerkvi vseh svetih in za vso njegovo veliko dobroto.

Dragi Johan, počivaj v Božjem miru!

p. Ciril

Adelaide

p. Janez Tretjak OFM
HOLY FAMILY SLOVENIAN MISSION
 51 Young Avenue
 WEST HINDMARSH SA 5007
 Tel.: 08 8346 9674
 Fax.: 08 8346 2903
 Email: tretjakj@picknowl.com.au

O OČETOVSKEM DNEVU in praznovanjih v času do julija oziroma septembra smo brali že v Mislih v septembru. Pogrešali pa smo slikovni material, ker je bila edino naslovnica naša. Žal fotografij uredništvo tedaj še ni dobilo. Bo pa sedaj na razpolago precej tega in tudi dopolnila nekaterih objav bodo v tem sestavku. Za očetovski dan je bila primerna slika družine Poklar, ki sem jo obiskal prav na očetovski praznik. Zakonca, dobrotnika našega verskega in kulturnega središča, Marija in Jože Vuzem, sta doživela v petek, 9. septembra, veliko presenečenje. Njuni otroci so ju na dan 50. obletnice poroke povabili na večerjo. Prepričana, da bo to slavlje v krogu njunih domačih, sta ugotovila, da so ju pripeljali v balinarski klub, kjer nas je bilo poleg njunih otrok z otroci zbranih veliko njunih prijateljev in znancev. Zlatoporočno slavlje smo nekateri nadaljevali naslednji dan v prijetnem 'starinskem' mestu Hahndorf. Lepoto krajev sem si s pomočjo dobrotnikov ogledoval z raznih strani. Nekaj posebnega je že drevo Herbig

Angela Dodič, Albina in Branko Kalc:
 "Pa na zdravje in srečno pot, p. Filip!!"

Family Tree in posebej vinorodni predel Barossa Valley z vinogradi in vinarnami, kot so: Chateau Yaldara Estate, Seppelfield Winery, Jacob's Creek z muzejem, kjer smo lahko pokušali dobrote vinske trte (**fotografija pokušanja vin**) kar smo zaključili z obiskom prijateljske družine Vide in Franca Končina. Toda s tem obiskom izleti še niso bili končani, do zadnjih dni bivanja med dobrim ljudstvom Južne Avstralije. In ta obisk je bil le delno izpolnjen, ker mali pingvini niso prišli s sprehoda v morju sredi popoldneva, pač pa šele nekaj ur po našem odhodu iz Victor Harbourja.

Skupina iz Adelaide na izletu v Perth in okolico, kjer so si ogledali mesto, benediktinsko opatijo New Norcio, Fremantle in druge znamenitosti Zahodne Avstralije.

Zlatoporočenca Jože in Marija Vuzem s hčerko Lindo.

Pri Poklarjevi družini.

Iz vsega je razvidno, kako lepo je v Adelaidi, četudi je nekaj skrbi in dela z živino, ki jo ima zbrano zadaj na dvorišču naš pater Janez. Kljub skrbi zanje, ima priliko za razmišljanje, kako nas živali učijo. Že petelinova skrb za družino je čudovita. Velikokrat smo slišali, kako se sovražijo psi in mački. Naše dvorišče priča, da temu ni tako. Vsi štirje živijo v zavidanja vrednem prijateljstvu. Če se v igri opraskajo, da je treba s katerim izmed njih k zdravniku, se 'poljubljajo' in dalje igrajo, ne da bi kdo komu zameril. Skupna skleda je zanje nekaj vsakdanjega.... Zato, Bog daj, da bi vsi živeli, kot naši psi in mačke.

Mladinski koncert v Kew ni šel neopazno mimo nas. Nekaj nastopajočih in poslušalcev iz Južne Avstralije se je le zbralo in pokazali smo, da to ni prazna beseda. Spada v naš bivanjski prostor. To je pokazalo kar dvakrat BBQ kosilo (peka mesa na ražnju), da bi pomagali nastopajočim in patru, da se tega slavlja gotovo vsaj nekaj ljudi udeleži. Naj dodam za vse še posebno obvestilo. V pismu, ki mi ga je poslal zadnje dni septembra ljubljanski nadškof in metropolit msgr. Alojz Uran, je zapisal, kako lepe spomine ima na Avstralijo in da vse, dušne pastirje - patre in rojake, pozdravlja in blagoslovlja.

V sredo, 12. oktobra, se je vrnil z dopusta p. Janez in poln novih moči nadaljuje delo med ljudmi, ki so mu zaupani. Jaz pa sem se dan pozneje vrnil v Sydney v zavesti, kako mora biti adelaidski dušni pastir hvaležen Bogu in predstojnikom, da mu je zaupano delo v tem kraju. Ko bom spravil vse na ladjo, se bom, hvaležen za vse dobre in ljubezen ljudstva, podal v domovino, in bom pristal na Brniku v soboto, 22. oktobra 2005, nekaj dni po 7. obletnici prihoda na Peto celino. Z Brnika se bom podal na novo delovno mesto v Ribniško dolino in tam začel novo poglavje delovanja pri Mariji Vnebovzeti v Novi Štifti.

Ob vpogledu v kroniko in obvestila iz Matičnih knjig bi mogel kdo razbrati, da teh knjig nismo rabili v zadnjem polletju. Ne, sestra smrt ni pozabila na naše rojake v Južni Avstraliji. Nekaj jih je potrebovalo počitka pri Očetu, ker jih je bolezen povsem izčrpala. Že 3. junija 2005 je med našim ljudstvom v Sydneyu našla 69-letno **FILIPO HILL**, ki se je v času bolezni preselila k hčerki v Sydney. Rojena je bila 25.4.1936 v Knežaku. Pogrebni obred je bil v Macquarie Park Crematoriju v North Ryde. Pokojna zapušča hčerko Anico z možem Davidom

in vnukoma Tomom in Jackom. 27. julija pa se je v Adelaidi po večletnem bolehanju, kar nekaj let je bil na invalidskem vozičku, poslovil 88-letni rojak **FRANC MALE**. Rojen je bil 14.11.1916 v Sloveniji. Zapustil je ženo Kristino in hčerko Heleno z otrokoma: Macallo in Ryana. Kakor vsem, ki žalujejo za pokojno Filipino Hill, tako vsem, ki so se morali posloviti od pokojnega Franca Male, izrekam

Pater Filip med Jenkovimi vnuki.

iskreno sožalje z zagotovilom, da se ju bom v molitvi spominjal.

13. septembra 2005 pa je zapustil svojo družino po dolgi in težki bolezni, bolehal je od leta 2002, ko ga je po kirurškem posegu zadela rahla kap, **PETER PAVEL RANT**. Pokojni je bil rojen v Ljubljani, 29. maja 1925. V Avstralijo je prišel leta 1952. Nekaj časa je bil v Bonegilli. V Avstraliji je spoznal Anico Žagar iz Prezida. Leta 1960 sta se poročila. Rodili so se jima štirje otroci. Leta 1961 se je rodila hčerka Helena, ki se je poročila z Vladom Malnarjem in živi z družino v Prezidu; leta 1963 Martina, ki se je poročila z Vinkom Lipovacem iz Prezida in živi v Adelaidi. sledil je Simon leta 1965, ki je tudi blizu doma in leta 1967 še najmlajša, Alojzija, ki se je poročila z Ginom Persico in živi nedaleč od mame Anice. Tako imata zakonca Anica in Peter Pavel 9 vnukov: Ano, Martino in Davida, Branka in Ivana, Emo ter Bianco, Jožefa in Christiana. Peter Pavel je delal 28 let v

Peter Pavel Rant

Telecomu. Niti delo niti slabo vreme ga nista ovirala v njegovi vnemi za molitev in redno sv. mašo. V času bolezni, še letos v avgustu, so ga pripeljali v cerkev. V zadnji bolezni je v bolnišnici prejel zakramente. Bil je navdušen in zaveden Slovenec. Doma so vedno govorili slovensko. Zadnje čase

je bil večkrat v bolnišnici Flinder Hospital, kjer je tudi zaključil to zemsko popotovanje. Rožni venec za poko-jnega smo molili v petek zvečer v naši cerkvi, pogrebna sv. maša zanj je bila tudi v domači cerkvi v soboto, 17. septembra 2005, na pokopališču blizu doma v Raynelli pri Marijini cerkvi. Ženi pokojnega Petra Pavla, hčeram in sinu z otroci iskreno sožalje in zagotovilo molitve zanj in vse, ki vam je težko zaradi izgube moža, očeta in starega ata.

Gospod, daj našim dragim pokojnim večni pokoj in večna luč naj jim sveti!

Sožalje družini pokojnega Petra Pavla Ranta, velikega, zavednega in vernega Slovenca, izrekamo tudi iz uredništva Misli.

Kroniko kakor tudi osmrtnice je zabeležil p. Filip ofm

Pater Filip se strinja, da je imel v Avstraliji izredno "sladko" življenje.

Kolikokrat smo ga videli, da je moral ob različnih praznovanjih razrezati torto!

Tako so ga posladkali še ob slovesu v Adelaidi.

V času priprav na mladinski koncert, sta brata naše province br. Leon na Brezjah in podpisani p. Filip, trenutno v Adelaidi, vnaprej slavila stoletnico rojstva ata Franca Rupnika, ki je bil rojen v Črnem vrhu nad Idrijo, 5. decembra 1905. Pri sv. maši, ki jo je daroval njegov sin, p. Simon, s somaševalcema, krajevnim župnikom, Jakobom Kraljem, in misijonarjem z Madagaskarja, g. Jankom Kosmačem, na domu, kjer po letu 1939 biva Rupnikova družina in se je na družinskem pikniku zbralo približno 150 ljudi, v glavnem sorodnikov, bratrancev in sestričen z družinami. Slikovni material ni vsega zaobjel, pokazal pa je, kako 'lepo in prijetno je, če bratje pridejo skupaj...'

Youth Concert in Kew, Melbourne

Hello everybody my name is Mariah Cuderman, I'm 13 years old and live in Queensland. Just recently my younger brother and I had the opportunity to perform at the Slovenian youth concert in Kew, Melbourne. The organizers asked me if I could write an article about it.

Kew is a beautiful suburb in Melbourne and I wished I could have stayed longer. I was extremely impressed by the Slovenian centre. We stayed at the lovely, charming Baraga House, which is part of the centre. The hall we performed in is under the beautiful church also at the centre.

Our grandmother teaches us traditional Slovenian folk songs and we are able to sing them in there traditional melodies which we enjoy, and have some fun as well. I wear my great-grandmothers traditional Slovenian dress, which is obviously quite old. My younger brothers and sisters and me enjoy learning the Slovenian culture.

I used the opportunity to make some friends and I succeeded. I am extremely grateful for everybody's warm and inviting hospitality during my great weekend in Melbourne. Thank you also to my grandparents for taking us, we hope we did you proud.

Mariah Cuderman, Mt. Mee QLD

Dear Mrs Lidija Bratina,

I would just like to thank you for the superb job you did in putting on the 31. Slovenski Concert. I have been involved in five of these concerts now, and I can safely say that this one easily surpassed the others I have been part of. Although it was a lot shorter than in past years, the program had a lot more depth and variety. One moment you'd be splitting your sides at a hilarious skit, then the next your heart would be soaring at a beautiful ballad.

How the performers were treated was also great. The TV we had in the green room was a very good idea, and meant we got to enjoy the performance just as much as the audience did. The free lunch and dinner was also fantastic. However, the absolute highlight was the completely unexpected bag of goodies we all received at the concert's conclusion. In particular, I was very appreciative of the \$60 Harvey Norman voucher, which I have already put to good use.

I appreciate that there were many others who also played major roles in making the concert a reality, and could you please pass this thank you onto them.

Davor Premrl, Adelaide SA

Spoštovani p. Ciril, ob Vašem srebrnem jubileju mašništva Vam čestitamo in se Bogu zahvaljujemo za Vas. Vam, p. Ciril, pa iskrena hvala za Vaše odlično, nesebično delo, ne samo v Melbournu, temveč med rojaki povsod.

Naj Bog blagoslavlja Vašo življenjsko pot in naj stoji ob strani skozi križe in težave, naj Vas drži pri popolnem zdravju, miru in veselju. Naše molitve so z Vami!

Slovenski misijonski center Svete Družine Adelaide. V imenu vseh, Angela Dodič, Adelaide SA

p. Ciril A. Božič, OFM
 Marija Anžič, laična misijonarka
Ss.CYRIL&METHODIUS SLOVENIAN MISSION
 Baraga House, 19 A'Beckett Street
 PO BOX 197, KEW VIC 3101
 Tel.: (03) 9853 7787, (03) 9853 8118
 Mobile: 0412 555 840 Fax: (03) 9853 6176
 E-mail: ciril@infoxchange.net.au
DOM POČITKA - MOTHER ROMANA HOME

Pozdravljeni vsi, ki читate naše "Misli". Za nami je 31. slovenski mladinski koncert. Veliko truda je bilo vloženega v priprave in prireditev tega dne. Hvala Dragi Gelt, Lidiji Bratina, Aniti Fistrič, Mariji Anžič in p. Cirilu, ki so bili hrbtenica vsega dela. Ob pomoči nešteti drugih ljudi je letošnji koncert odlično uspel. Razveselili so nas vsi, od najmlajše Natalie Bratina, do najstarejše naše Zdenke Novak iz doma matere Romane. Po lepo doživetem sobotnem popoldnevu in večeru slovenskega koncerta v soboto, 1. oktobra 2005, smo se zbudili v lepo sončno nedeljsko jutro, 2. oktobra. Že ob prihodu v Kew se je čutilo, da ljudje, ki prihajajo k maši, pričakujejo veselo presenečenje. Članice društva svete Eme so se v kuhinji že veselo vrtele okoli loncev, Jože Rozman in Janez Rotar sta na dvorišču ob šotoru že pripravljala BBQ kosilo. Zbirale so se lepe narodne noše. Žene, dekleta, fantje in mamice so se zbrali ob strani oltarja in zelo polepšali to nedeljsko jutro. Sveto mašo je daroval melbournski pomožni škof dr. Hilton Deakin, odgovoren za izseljence, ob somaševanju slovaškega gospoda Petra in patrov Valerijana, Filipa in seveda našega slavljenca, p. Cirila. Ob vstopu procesije duhovnikov v cerkev smo pevci na koru slovesno zapeli pesem: Srebrnomašnik, bod' pozdravljen, od Boga si nam poslan... To je bilo prvo presenečenje za našega patra Cirila. Pater

Škof Deakin izroča p. Cirilu papežev blagoslov.

Ciril je namreč 28. junija letos praznoval 25 let mašništva v Sloveniji. Gospoda škofa smo že prej obvestili, da pripravljamo presenečenja za patra Cirila ob 25. obletnici njegovega posvečenja. Tako je na začetku škof pozdravil srebrnomašnika in mu izročil poseben papežev apostolski blagoslov, ki smo ga dobili le nekaj dni pred slovesnostjo iz Rima. Simon Grilj je v angleščini pozdravil škofa v imenu pastoralnega sveta in skupnosti, nato pa še jaz v slovenščini z besedami: »Dear Bishop Hilton Deakin, p. Valerijan, p. Filip, g. Peter, pozdravljeni med nami. Spoštovani pater Ciril, v imenu vseh, ki se zbiramo v slovenskem verskem središču,

Tilka Lenko je pozdravila škofa, goste in zbrano občestvo ter voščila srebrnomašniku.

Pater Ciril, Simon Grilj in Fani Šajn.

Vam iskreno čestitamo ob letošnjem srebrnem jubileju in Vam želimo še mnogo blagoslovljenih let med nami!« Dodala pa sem še: »Pa, da bi med nami tudi umrl. Seveda ne sedaj, ampak, ko boste opravili delo, ki Vam ga Bog nalaga na Vaša ramena in, ko pride Vaša zadnja ura.«

Patru Cirilu smo podarili mašni plašč in kelih s pateno za dolgoletno služenje Slovincem v Avstraliji. Darilo je izročila Fani Šajn. Škof nam je v pridigi lepo povedal, kako je pred mnogimi leti, v Melbournu prvič srečal takrat še mladega patra Bazilija. Povedal je tudi, da ima pater Bazilij odličnega naslednika v patru Cirilu. Lepo darovana maša je kar prehitro minila. Po maši smo se vsi posedli pod šotorom na dvorišču. Možje društva svete Eme so nam spretno postregli z odličnim BBQ kosilom. Ker pater Ciril ni želel nobenega slovesnega praznovanja njegove srebrne maše, smo se člani pastoralnega sveta domenili, da majhno presenečenje med nami zagotovo zasluži. Vprašana sem bila, če bi poskrbela za potrebna sredstva. Dogovorili smo se, da bi kupili kelih in pateno. Kupila sem spominsko knjigo in začela z nabirko na proslavi očetovskega dne na Planici. Predsednik društva g. Fred Toplak je po posvetu z odborom dodal še dar društva Planica. Telefonirala sem predsednicama in predsednikom društev v Melbournu: Mileni Brgoč – Slovensko društvo Melbourne, Lojzki Kuhar - društvo Ivan Cankar Geelong, Milanu Ogrizku – društvo Jadran in Martinu Toniju – društvo St. Albans. Vsi so želeli pomagati in so bili pripravljeni zbirati sredstva. Skupaj z denarjem članov društva so poslali tudi dar vsakega društva. Z velikim veseljem so se pridružili nabirki tudi člani skupnosti v QLD in iz Canberre, ki so prišli na koncert in so ostali še pri sveti maši: Mirko in Anica Cuderman, Karel in

Fani Knap, Cvetko in Ada Falež, Slavko in Marija Godec, odpravnik poslov Veleposlaništva RS g. Bojan Bertoncelj in drugi.

Tisočkrat hvala Vam vsem, ki ste s svojim darom omogočili, da patru Cirilu nismo kupili le keliha s pateno, temveč tudi mašni plašč. Patrove oči so kar žarele od veselja in presenečenja ta dan. Moja prisrčna zahvala gre tudi vsem, ki ste pomagali prodajati srečke in ste darovali dobitke za srečolov v soboto na slovenskem koncertu. Prodali smo 1400 srečk in obdarovali 33 srečnih dobitnikov.

Novic pa še ni zmanjkalo.

Lepe slovesnosti smo se udeležili na drugo nedeljo v oktobru, ob 2.30 popoldne, v stolnici sv. Patrika, ko je bila maša narodov, ki živimo v Melbournu. Nas Slovencev je bila majhna skupina, vendar so naše narodne noše popestrile slavje. V procesiji smo nosili vse tri bandere, simbol Slovencev, Anica Smrdelj je sodelovala pri molitvi rožnega venca, jaz pa sem zapela dve kitici pesmi "Lurška Marija". Marija Anžič je v lepi narodni noši prebrala prvo berilo v slovenščini. Po maši smo se zopet zbrali skupaj vsi Slovenci v narodnih nošah za fotografijo in tudi nadškof dr. Denis Hart se nam je z veseljem pridružil. Želela bi le, da bi nas bilo naslednje leto veliko več za to priložnost. Saj lepo petje in navzočnost tolikih duhovnikov pri tej maši kar povzdigne našega duha k Bogu v nebesa.

Hvala vsem, ki sem Vam lahko ob tolikem sodelovanju pogledala v oči in v vsakem od Vas videla iskrico sreče in zadovoljstva.

Vsem bralcem Misli prisrčen pozdrav!

Tilka Lenko, Melbourne VIC

Pater Ciril tukaj nadaljuje svoj zapis:

Spoštovana gospa Tilka, dragi sodelavci, dobrotniki, udeleženci 31. slovenskega mladinskega koncerta – dragi dobri ljudje.

Res nisem hotel nikjer na veliki boben obešati svojega srebrnomašnega jubileja. Doživljam ga kot osebno zahvalo med seboj, nevrednim služabnikom, in med Velikim Duhovnikom Jezusom Kristusom, ki me je poklical in mi daje milost. Toda ni se dalo iti čisto mimo, ker ima Božje ljudstvo spomin in hvaležnost. Tako je bilo moje srebro izpostavljeno ob slovesnosti birme v moji rojstni župniji Stopiče pri Novem mestu, 6. junija letos, ko smo poleg birme obhajali biserno mašo nekdanjega stopiškega župnika škofa Jožefa Kvasa. Uspelo pa mi je, da prav na obletnico

mojega posvečenja, 28. junija 2005, ob srečanju z rojaki iz Avstralije na Brezjah, ni bilo o tem besede. In sem menil, da je zdaj to končano, vsaj s slovesnostjo celodnevne čiščenja Svetega Rešnjega Telesa na Kapitlju v Novem mestu, drugo soboto v letošnjem juliju.

To, kar ste mi pripravili v Kew na Frančiškovo nedeljo, 2. oktobra 2005, je bilo res presenečenje in to nadvse veliko in prijetno. Hvala Tilki Lenko, ki je vse to popisala. Tako vsaj vem, kaj se je v ozadju dogajalo. Bog lonaj Tilki in misijonarki Mariji ter tolikim mnogim dobrim srcem, posameznikom in vodstvom slovenskih društev. Še vedno prebiram Vaše besede, ki ste mi jih zapisali v spominsko knjigo. Hvala za znamenja hvaležnega spomina: za kelih, pateno, mašni plašč in papežev blagoslov, kjer je zapisano sledeče:

»Sveti oče Benedikt XVI. iz srca podeljuje svoj apostolski blagoslov p. Cirilu Alojziju Božiču, ofm, ki letos slavi svoj srebrnomašni jubilej. Naj ljubezen do bližnjega in zvesto služenje Cerkvi v domovini in med Slovenci v Avstraliji še naprej usmerja njegov korak v Gospodovem vinogradu.

1980/21. septembra 2005, +Oscar Rizzato, nadškof.«

S hvaležnostjo se Vas spominjam v svojih molitvah

in pri daritvi svete maše. Kelih, patena in mašni plašč napravljajo vsako mašno daritev še posebej vidno povezano z vami vsemi.

Bog povrni vsem!

p. Ciril

ALFI NIPIC je nastopil v Kew tretjo nedeljo v septembru (18. 9. 2005) po družinskem kosilu, na keyboardu ga je spremljal Jernej Bevk. V soboto zvečer je imel nastop v klubu Istra. To je bil poleg koncerta v Kew tudi edini koncert s plesom v Melbourneu. Tisti dan je praznoval tudi svoj 61. rojstni dan, zato smo mu seveda nazdravili tudi v Kew. Z njim je bila njegova žena Beba in prijatelj Cveto Gerčar s hčerko Tanjo. Na koncertu v Kew je bilo odlično razpoloženje vse do večera, saj je Alfi pel in pripovedoval šale in resne stvari skoraj do šeste ure zvečer. Ljudje so bili zelo zadovoljni in nadvse prijetno presenečeni nad tako dobrim in dolgim, prijetnim koncertom. »Bomo ostali še kar na večerji«, so dejali. Že dolgo ni bilo tako kvalitetnega, sproščenega in veselega nedeljskega popoldneva, kot nam ga je pripravil odličen pevec Alfi. Zgledalo je, da je bil tudi on zadovoljen z nami. Se je pa ob Alfijevem gostovanju v Melbourneu povedala tudi naslednja anekdota: »Melbournski Slovenci so ob zadnjih prireditvah v odnosih Slovenije s Hrvaško glede

Letošnji zakonski jubilarntje pri skupnem praznovanju.

meje v Piranskem zalivu zavzeli aktivno držo: V soboto, 17. septembra 2005, so v zgodnjih večernih urah množično »zavzeli« Istro in glej ga šmenta – tam jim je odmevalo v ušesih: Slovenija, od kod lepote tvoje,...«. Alfijev koncert na Istri je bil prav tako zelo odmeven

31. SLOVENSKI MLADINSKI KONCERET v soboto, 1. oktobra 2005, pod geslom KRUH, NAŠ VSAKDANJI... je bil res izredno lepo pripravljen, bogat po vsebini ter obliki in je v celoti zelo lepo potekal. Veselo ob zvokih ansambla Alpine Cocktail je bilo do polnoči. Iskrena zahvala vsem nastopajočim in sodelujočim ter sponzorjem, ki so omogočili posebna priznanja za mlade pod 30 let. Prav tako je bilo prijazno v nedeljo dopoldne ob praznovanju svetega Frančiška Asiškega, ko je daroval sveto mašo škof Hilton Deakin. O vsem tem je v teh Mislih veliko napisanega.

Skupno obhajanje zakonskih jubilejev smo imeli v nedeljo, 16. oktobra, pri deseti sveti maši, ko smo se tudi **poslovali od sekretarja Veleposlaništva Republike Slovenije** g. Andreja Gregorja Rodeta in njegove družine.

ZAKONSKI JUBILANTJE, ki so slavili: Marija in Matija Cimerman – 56 let; Iva in Peter Mandelj – 50 let; Bruna in Nino Burlovič – 50 let; Hermina in Anton Volk – 50 let; Nada in Jože Bole – 50 let; Tilka in Valentin Lenko – 45 let; Marta in Milan Ogrizek – 45 let; Pavla in Nace Kalister – 45 let; Milena in Jože Brgoč – 40 let; Margareth in Franc Kerec – 40 let; Majda in Srečko Brožič – 35 let; Metka in Chris McKean – 30 let. Spomnili smo se tudi Marije in Antona Brneta – 60 let; Angele in Petra Voricha - 55 let; Marije in Stankota Debelaka – 45 let ter Ive in Lojzeta Jeriča – 45 let. Iskrene čestitke vsem, kakor tudi tistim, ki praznujete v letošnjem letu.

PASTORALNI SVET bo imel svojo redno 3. sejo v ponedeljek, 14. novembra, ob 7.30 zvečer.

NARODNA KONFERENCA pastoralne skrbi v kulturno raznoliki Avstraliji pod naslovom »Eno v Kristusu Jezusu« bo v Sydneyu (AJC Conference Centre, Randwick) od 16. do 18. novembra 2005. Prvi dan so povabljeni vsi izseljenski duhovniki, ki delujejo v Avstraliji, ostala dva dneva pa tudi drugi sodelavci pri pastoralni izseljencev. Glavni govornik na konferenci bo kardinal Stephen Fumio Hamao, predsednik Papeškega sveta za pastoralno skrb izseljencev in potujočih ljudi. Prejeli smo povabila

od Avstralskega katoliškega migrantskega urada iz Canberre, iz domače nadškofije in še od avstralskega frančiškanskega provinciala, tako, da je skoraj nujno, da smo tam. Je pa to tudi del stalnega študijskega in duhovnega izpopolnjevanja pastoralnega delavca. In takšnih dobrih priložnosti izseljenski duhovnik ravno nima veliko. S patrom Valerijanom sva se že prijavila, prav tako misijonarka Marija Anžič. Njo pa so organizatorji celo naprosili za krajše predavanje O rasti v veri. V Kew ne bo svete maše od srede, 16. novembra, do sobote, 19. novembra.

V soboto bo ob 9. uri sveta maša v dvorani slovenskega društva Geelong.

NOVI IN MLADI PATER V SYDNEYU: Pred začetkom drugega dne konference, v četrtek, 17. novembra 2005, bomo okrog 7. ure zjutraj na sydneyanskem mednarodnem letališču sprejeli in pozdravili tudi novega patra za Sydney – **patra Darka Žnidaršiča**, ki prileti v Avstralijo s Qantasovim letalom iz Frankfurta in pristane v Sydneyu ob 6.20 zjutraj. Prepričan sem, da bo p. Darko že ob sprejemu na letališču spoznal, kako zelo je dobrodošel.

SREČANJE letošnjih prvoobhajancev in birmancev, ki so prejeli sv. obhajilo v avstralskih cerkvah, bo v Kew na tretjo nedeljo v novembru, 20. novembra, pri deseti maši. To nedeljo je praznik Kristusa Kralja veseljstva – to je zadnja nedelja v letošnjem cerkvenem letu. Pri deseti maši bosta slavila svoj biserni jubilej Marija in Tone Brne, ki sta bila poročena prav na ta dan pred 60 leti. Tone, ki je bil dolgoletni zaupnik doma matere Romane, je sedaj častni zaupnik in reden sodelavec pri urejevanju financ skupaj z Marijo Oppelt. V dvorani bo to nedeljo družinsko kosilo in kar lepa družčina se bo zbrala ob biseroporočencih Mariji in Tonetu. Slavljenca pa naše iskrene čestitke!

V MORWELLU bo sveta maša na božični dan, v nedeljo, 25. decembra, ob 6. uri zvečer. Po maši bomo imeli piknik v parku vrtnic.

ALBURY-WODONGA: V WODONGI bodo na prvo adventno nedeljo, 27. novembra 2005, molitve za pokojne na pokopališču ob 6.00 zvečer ter ob 7.00 zvečer sveta maša.

BARAGOV DOM je v stalnem procesu obnavljanja in vzornega vzdrževanja: Štefan Cek in Franjo Kravos sta brezplačno prebarvala dve

sobi, vhodna vrata in več manjših stvari. Bernard Brenčič je naredil za tri sobe tri nove omare, v dveh sobah smo položili nov linolej, Anica in Renato Smrdel sta nasadila veliko novih rož in zelenja na oknih doma, ob kozolcu ter pred lursko votlino; Ivan Horvat iz McLeoda je podaljšal vrtno gredo in mnogi vrtnarji so Mariji prinesli solatne sadike. Ekipa pod vodstvom Valentina Lenka redno skrbi za košenje trave in urejeno okolico, ekipa žena pa za lepo cerkev, ki jo s cvetjem redno lepo okinčata Fani Šajn in Francka Anžin; društvo sv. Eme in njihove sodelavke in sodelavci so ob koncertu in sicer vsako tretjo nedeljo v mesecu pripravili izredno okusna kosila in večerjo po koncertu; pevski zbor ob vodstvu Metke McKean in organistinji Katarine Peršič, Katarine Vrisk in Chrissy Mesarič pridno vadi in oblikuje glavno nedeljsko mašo. Ob prazniku njihove zavetnice, svete Cecilije, 22. novembra, jim čestitamo in se jim zahvaljujemo za velike napore za vsakotedenske vaje in petje. Prav tako iskrena hvala pevovodkinji in organistinji Stanki Peršič in pevcem v Geelongu za redne vaje in petje vsako drugo nedeljo v mesecu in ob vse pogostejših pogrebnih mašah. V Kew bomo imeli v četrtek, 24. novembra, pred vajami ob 7.30 zvečer sveto mašo za vse pokojne cerkvene pevke, pevce, pevovodje in organiste.

BARAGOVA KNJIŽNICA je odprta vsako nedeljo po deseti maši. Naša knjižničarka Marija Oppelt Oppelli je vsa predana delu. Sedaj vpeljuje v delo Riharda Verbanca, velik dobrotnik knjižnice in ljubitelj knjig pa je Marjan Jonke.

TEČAJ SLOVENSKEGA JEZIKA ZA ODRASLE: Letos je Draga Gelt poučevala šest odraslih študentov, ki bodo na zadnji dan pouka, v nedeljo, 20. novembra, prejeli priznanja. Hvala Dragi za požrtvovalno delo.

SLOMŠKOVA ŠOLA letos nima učencev, pa upamo, da bomo lahko s poukom začeli februarja 2006. Letos sta Slomškova šola slovenskega jezika in Versko središče Kew ob praznovanju 45-letnice šole prejela od Urada Vlade Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu »Priznanje in zahvalo za 45 let prizadevnega in uspešnega delovanja ter za neprecenljiv prispevek k izobraževanju

Mia Olivia Pišotek v naročju botre s starši in bratcem Alexandrom Damianom.

ter ohranjanju slovenskega jezika in narodne identitete slovenske skupnosti v Avstraliji.« Priznanje je podpisal državni sekretar g. Franc Pukšič, na koncertu ga je napovedal odpravnik poslov Veleposlaništva RS v Canberri g. Bojan Bertoncelj, ki ga nam je tudi poslal na naš naslov. **MIKLAVŽ** nas bo obiskal v nedeljo, 4. decembra, po deseti maši. Menda pripravlja nekaj posebnega... Vabimo starše, še posebej starše tistih otrok, ki so bili zadnja leta krščeni v naši cerkvi, da z otroci pridejo k sprejemu Miklavža.

ADVENTNO ROMANJE bomo imeli v soboto, 10. decembra.

SLOVENSKO DRUŠTVO IVAN CANKAR v Geelongu je z odprtjem razstave »Moj hobi, moj konjiček« v nedeljo, 14. avgusta 2005, pričelo s praznovanjem 50-letnice delovanja društva. Nadaljevali so v nedeljo, 9. oktobra 2005, ko so pripravili cvetlično razstavo. Glavno praznovanje pa bo v soboto in nedeljo, 19. in 20. novembra letos. V soboto bo začetek slavlja s slovesno sveto mašo ob 9. uri dopoldne.

SLOVENSKO SOCIALNO SKRBTSTVO in informacijski urad prireja v najetih prostorih Slomškovega razreda v Kew vsak torek družabno srečanje po molitveni uri od 11. ure do treh popoldne. Pripravljajo slovenske filme, tombolo, kartanje, ročno delo, prijateljski pogovor ob kavi in sendviču,... Vabljeni!

KRSTI: Mia Olivia PIŠOTEK, rojena 18.04.2005 v Mitcham VIC. Mati Samantha Olivia Penca, oče Damian Max Pišotek. Botra je Natasha Pišotek. Sv. Ciril in Metod, Kew, 24.09.2005.

Wynta Lily Catherine PINCHEN, rojena 07.03.1995 v East Melbourne VIC. Mati Vesna

Margareta Pavlič, oče Garry Reginald Pinchen. Botra je Aleksandra Theakstone. Sv. Ciri in Metod, Kew, 30.09.2005.

Taylah May Anna PINCHEN, rojena 05.07.1996 v East Melbourne VIC. Mati Vesna Margareta Pavlič, oče Garry Reginald Pinchen. Botra je Silvia Pavlič. Sv. Ciri in Metod, Kew, 30.09.2005. Jamie William TURNER, rojen 19.07.2005 v Carltonu VIC. Mati Helen Kurinčič, oče Brett William Turner. Botra sta Frank Kurinčič in Garry Lincoln. Sv. Ciril in Metod, Kew, 15.10.2005.

POROKI:

Danijel Ivan KOLAČKO, sin Ivanke roj. Sedmak in Ivana Kolačko, rojen 26.04.1972 v Springvale VIC in Simone Ernestine DWYER, hčerka Diane Christine roj. Saville in Iana Ernesta Dwyer, rojena 04.09.1971 v Reservoir VIC, sta se poročila v Newman College Chapel, Parkville, 29.10.2005. Priči sta bila Matthew Yau in Natalie Louise Ling. Christopher Simon MOLONEY, sin Care-Marie Johnston in Michaela Edgarja Moloney, rojen 11.11.1969 v Melbourne VIC in Yelka Marica KUTIN, hčerka Milke roj. Vidov in Ladislava Kutina, rojena 19.06.1970 v Carltonu VIC, sta se poročila v cerkvi svetega Dominika v Camberwell East VIC, 31.10.2005. Priči sta bila Michael Dominic Moloney in Tania Ivanica Grganović.

Čestitke obema paroma!

NAŠI POKOJNI:

FRANK ZADEL je umrl zadet od srčne kapi na svojem domu v Altona Meadows 12.10.2005. Rojen je bil 03.11.1941 v vasi Podbeže pri Ilirski Bistrici. V Avstralijo je prišel leta 1961 in se leta 1965 poročil z Irmo Balić iz Medžimurja. Delal je 25 let v mesnici. Zapušča ženo Irmo, sinova Tonyja in Roberta, tri vnuke, sestro Ivano v Sloveniji, sestro Frances Kern v Alice Springsu NT, v Melbourne pa sestro Marijo Montebruno in Ano Gastin ter brata Lojzeta. Molitve zanj smo imeli v cerkvi Queen of Peace v nedeljo, 16. oktobra zvečer, naslednji dan pa pogrebno mašo v isti cerkvi ter nato pogreb na Keilor pokopališče.

FRANČIŠKA TRUDEN je umrla 17.10.2005 v Nursing Home v Melbourne. Še dan pred njenim 88 rojstnim dnevom sem jo mazilil. Ob njej je bil John – Janez, ki ji je ob slovesu spregovoril v svojem imenu in imenu Kristine in Tereze, katerim je bila kot mati. Rojena je bila 14.10.1917 v Starem trgu pri Ložu. V zakonu z Ludvikom sta vzgojila

svoje tri otroke Mileno, Jožeta (že pet let pokojni) ter Ludvika. Bila pa je kot mati še štirim otrokom svojega brata Staneta in njegove žene Kristine, ki je tragično umrla. Pogrebna maša je bila v naši cerkvi 20.10.2005 ter nato še v Berryju, kjer je pokopana v grobu poleg moža Ludvika (+1989). V Melbourne zapušča sestro Ivanko Penca in Josephine Cugmaister ter brata Franca Šumrada v Adelaidi ter Valentina v Nemčiji.

LADISLAV (VLADO) KOSMINA je mirno zaspal v bolnišnici v Geelongu 21.10.2005. Rojen je bil 04.08.1931 v vasi Gorjansko pri Komnu. V Avstralijo je prišel 10.2.1954. Zaposlen je bil pri železnici in nato pri Watter Trust. Pokvaril si je hrbet in je šel v invalidsko pokojnino. Njegov civilni zakon z Marico Nekrep je doživel brodolom. V Geelongu se je 28.12.1989 civilno poročil z Emo Bole in ko je Ema dobila razveljavitev njenega prvega zakona pred cerkvenim sodiščem v Melbourne (annulment), sta se 23. 7. 1994 tudi cerkveno poročila. Emina hčerka Innes Maria in sin Simon Ivan sta Vladota imela kot za očeta, kakor sta tudi povedala ob slovesu. Ob njegovem slovesu se je cerkev Svete Družine v Bell Parku napolnila, saj je bil Vlado cerkveni pevec v avstralskem in slovenskem pevskem zboru ter poznan in priljubljen. V Semedeli ima še polsestro Anito in v Velenju nečaka Branka Laha, Anitinega sina. Po pogrebni maši je bil pokop na pokopališču Geelong East.

Pokoj našim rajnim, sorodnikom pa sožalje v znamenju vere v Vstalega in večno živega.

p. Ciril

ZAHVALA

Ob smrti **VLADOTA KOSMINA** se bi rada zahvalila vsem sorodnikom, znancem in prijateljem iz Melbourne za vašo prisotnost pri pogrebni maši in pogrebu ter za tolažbo. Veliko hvaležnost dolgujem mojim sorodnikom, prijateljem in znancem iz Geelonga za vso tolažbo in pomoč ob zadnji poti mojega moža. Velika zahvala p. Cirilu in g. Fitzpatricku za pogrebni obred ter misijonarki Mariji in patru za mnoge obiske Vladota na domu in v bolnišnici. Hvala tolikim pridnim ljudem v našem društvu Ivan Cankar, ki v novembru slavi zlati jubilej, za tako skrbno pripravljeno sedmino po pogrebu. Vladota bomo ohranili v ljubečem spominu.

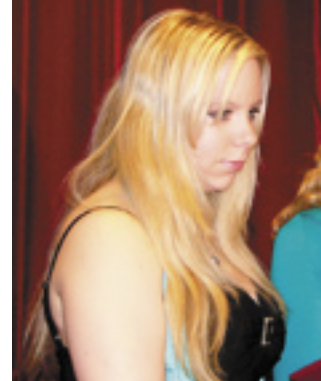
Žena Ema s hčerko Innes in sinom Simonom.

10. Veronika Konda, Luke Blessing in Olga Blessing

14. Davor Pavlin – Premrl

Napovedovalki Iris Dietne

13. Slavko Koprivnik

9. Melissa Fistrič in Mathew Bratina

2. Chantel Zupančič

6. Isobel Walker in Sarah Robinson

3. Martin Tegelj

Oderski tehnik Simon Grilj

17. Zdenka Novak

21. Zalika Rizmal

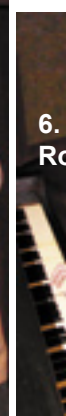
21. Kris Rizmal

20. Alojz Jerič in Andrew Fistrič

5. T

6. Ro

er in Chrissi Mesarič

4. Mariah in
Ryan Cuderman

4. Frank Petelin

8. Natalie Barbis

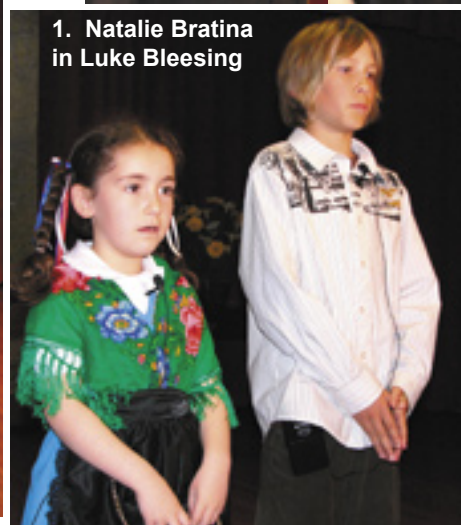

Tončka Stariha

12. Metka McKean in Helen Tričnick, Sandra Krnel,

Stan Penca in Magda Pišotek

1. Natalie Bratina
in Luke Blessing

19. Leah Fistrič

22. Melissa Fistrič

Sarah
Robinson

18. Kvintet Slavček: Nino Burlovič, Jože Grilj, Viktor Ferfolja,
Valentin Lenko, Ivan Horvat - pod vodstvom Katarine Vrisk

31. SLOVENSKI KONCERT

SLOVENIAN YOUTH CONCERT

Avstralska in slovenska himna

Australian and Slovenian National Anthem

– Melissa and Leah Fistrič, and Zalika Rizmal

Pozdrav – Greeting and Welcome: Fr. Ciril A. Božič

Pozdravni nagovor - Greeting by Mr Bojan

Bertoncelj, Charge d' Affairs,

Embassy of Republic of Slovenia, Canberra ACT

1. Luke Bleasing: *Molitev - Prayer*

Natalie Bratina: *Sem slovenska deklica - I am a Slovenian girl*, solo vocal

2. Chantel Zupančič: *Under the Sea*, by Alan Menken; flute solo, *Hvaležen sem - I am Grateful*, poem

3. Martin Tegelj: *Golliwogs Cakewalk*, by Debussy; piano solo

4. Mariah Cuderman: *Kam pa greste, lastovice?* – *Where are you going, swallows?*, solo singing

Ryan Cuderman: *Zakrivljeno palico v roki* – *With a crooked stick in my hand*, by S. Gregorčič, solo vocal

Mariah & Ryan Cuderman: *Jaz si bom pa lonček kupil* – *I will buy a little mug*, vocal duo. Refrain: *Kaj, kaj, kaj?*

Na harmoniko spremlja – button accordion accompaniment by **Frank Petelin**

5. Tončka Stariha: *Rolf Harris: Jack the Peg*, humorous vocal solo

6. Sarah Robinson: *Rondo from Sonatina in C major* by M. Clementi, piano solo

Isobel Walker: *Minuet* by L. Boccherini, flute solo

Isobel Walker & Sarah Robinson: *Spring – Four Seasons* by A. Vivaldi; flute and recorder

7. Anna Likar: *Srečno, mlada Slovenija* – *Best Wishes, the young Slovenia* by Lojze Slak, and *Stara mama – The Grandmother*; vocal solo

8. Natalie Barbis: *The Cuckoo and Largo*, flute solo by Antonin Dvorak

9. Melissa Fistrič & Mathew Bratina: *Al' me boš kaj rada imela?* – *Are you going to like me?*, vocal duo

Avstralsko in slovensko himno na začetku programa so zapele: Leah in Melissa Fistrič ter Zalika Rizmal.

10. Veronika Konda: *Saturday Night Boogie*, piano solo
Veronika & Olga Konda: *O, moj Bog, dopusti mi - Prayer of St Francis*, vocal duo with piano accompaniment

11. Stari mami - Grandmothers Anica Konda & Tončka Stariha: *Slovensko – angleško - 50/50*, humorous act
Ena lepa rož'ca - One nice flower, vocal duo

12. Sandra Krnel, Magda Pišotek & Stan Penca: *Recital Naš vsakdanji kruh – Our Daily Bread* by Tone Kuntner and Friedrich Dietz

Metka McKean & Helen Trinnick: *Doli v kraju sama zase – Alone in the place down under*, folk song, vocal duo

13. Slavko Koprivnik: *Domotožje – Nostalgia* by Slavko Koprivnik, button accordion
S harmoniko na rajžo – With accordion on the way by Lojze Slak; button accordion

14. Davor Pavlin – Premrl: *Summer in Sydney* by Andy Firth; clarinet solo
Radenska slatina from the book *Hodil po zemlji sem naši – I have walked on our land* by Matjaž Puc; drama

Nagovor g. Bojana Bertonclja.

15. Anna Tegelj in Helen Trinnick

Anita Fistrič

7. Anna Likar

15. Anna Tegelj & Helen Trinnick: *Dan ljubezni – The Day of Love*, vocal duo
Moj rodni kraj – My Birthplace, vocal duo

16. Martin Tegelj: *Valse* by F. Chopin; solo piano

17. Zdenka Novak: *Pod rožnato planino grabila je seno – She raked the hay below a flowering mountain*, solo vocal

18. Kvintet Slavček - Quintet Slavček: Nino Burlovič, Jože Grilj, Valentin Lenko, Viktor Ferfolja, Ivan Horvat under the leadership of Katarina Vrisk: *Pleničke je prala – She was washing the nappies*; *Domača hiša – The Home*; *Polje, kdo bo tebe ljubil? – Oh Field, who is going to love you?* folk songs

19. Leah Fistrič: *Ordinary People*, solo vocal

20. Andrew Fistrič & Alojz Jerič: *Pametni kmet – The wise farmer*, humorous skit

11. Tončka Stariha in Anica Konda

21. Zalika Rizmal: *N'mau čez Izaro - A Little Further from the Lake*; solo vocal
Ovinkasta cesta – Winding Road by Bonnie Somerville; solo vocal, accompanied on a guitar by

Kris Rizmal

Kris Rizmal: *Slovenci, spet domov – Slovenians homeward bound again*; solo vocal

22. Melissa Fistrič: *If I ain't got you* by Alicia Keys; piano and vocal solo

Melissa & Leah Fistrič: *Ljubezen do domovine – Love for the homeland*; vocal duo

Mojster luči in ozvočenja koncerta Nick Gregorič s hčerko in sinom

Angelca Povh in Lojzka Fistrič

Nasmejali smo se od srca.

ODMEVI

PO 31. SLOVENSKEM MLADINSKEM KONCERTU

Rad bi vam v skromnih vrsticah opisal moje melbournske vtise prvega vikenda v oktobru. Tam so na mladinskem koncertu na odru nastopili – vsi mladi po srcu. Tam je bila tudi proslavitev srebrnega jubileja mašniškega posvečenja patra Cirila.

Res je bilo lepo videti in doživeti to pomembno prireditev 31. slovenskega mladinskega koncerta v soboto, 1. oktobra 2005. Ta, že tradicionala prireditev, ki se je porodila pred 31 leti v Melbournu, je edina mladinska prireditev v Avstraliji, ki našo mladino združuje in ji na poseben način daje ponos narodne zavednosti. Preko tega mladinskega koncerta naša mladina spoznava slovenske pesmi in plese, tradicijo in našo kulturo. Tako kot si mladi z učenjem naših pesmi širijo in bogatijo svoje znanje naše kulture, tako se naša starejša generacija veseli njihovega udejstvovanja.

Zato sem bil vesel, da smo se odločili za 2000 km dolgo pot v Melbourne. Že na letališču Avalon nas je pozdravil Cvetko Falež ter nas odpeljal proti Baragovem domu, kjer smo med potjo občudovali velik porast tega glavnega vele mesta države Viktorije. V Kew sta nas sprejela pater Ciril in Marija Anžič, ki je ves čas spretno vodila vse priprave za prireditve.

Že lepo opremljen tiskani program z imeni vseh nastopajočih nam je obetal bogat kulturni spored. V tem programu so bila natisnjena tudi imena številnih sponzorjev in sodelavcev, kar dokazuje spretno organizacijo in dobro voljo številnih požrtvovalnih delavcev, ki se veliko žrtvujejo za slovenstvo na tem daljnem kontinentu.

Na koncertu nam je pater Ciril v uvodnem govoru razložil pomen naslovnega gesla: Kruh, naš vsakdanji..., ki ima še poseben pomen v letošnjem letu evharistije. Velika odrska slika Sejalca iz ljubljanske galerije pa je še posebej poudarjala pomen predstavljenega gesla. Pater Ciril nam je lepo razložil pomen vsejanega semena, ki rodi mnogoteri sad. Ta dogodek se vedno ponavlja vse okrog nas, tako v osebne življenju, kakor tudi pri skupnosti, saj smo bili priča obilnega sadu uspešnega dela in priprav.

Ne bom omenjal nastopajočih, ker so se vsi zelo potrudili za uspeh koncerta. Vsi

so bili odlični in lepo nagrajeni z velikim aplavzom občinstva. Posebno lepo pa je bilo od patra Cirila, da je vse nastopajoče obdaril s priznanjem in najmlajše še z malim darilcem sponzorjev, kar nam daje upanje, da se bodo za naslednji koncert zopet potrudili.

Pri nedeljski slovesni sveti maši smo z melbournskim pomožnim škofom dr. Hiltonom Deakin ter somaševalci: patrom Cirilom, patrom Valerijanom, patrom Filipom in slovaškim duhovnikom g. Petrom Vojtkom tudi lepo praznovali 25-letnico mašniškega posvečenja patra Cirila. Navzočih je bilo veliko ljudi in tudi več narodnih noš. Posebno lep in prazničen vtis je naredila s številnimi rožami okrašena cerkev sv. Cirila in Metoda. Verniki so za ta jubilej patru Cirilu poklonili lep nov mašni plašč z novim zlatim kelihom in pateno. Škof je ob začetku maše izročil patru Cirilu poseben papežev blagoslov. Lepo ubrano petje pa je tudi veliko pripomoglo k tej svečanosti.

Ob pomembnem slavlju srebrne 25-letnice duhovniškega posvečenja patra Cirila bi se mu v imenu prijateljev Kraljičine dežele rad zahvalil z nekaj besedami.

Rad bi Vam pa podal kratko predstavo življenja brisbanske skupnosti, z ozirom na obiske patra Cirila.

Pri nas v Queenslandu, kjer nas je dosti manj, smo deležni obiska slovenskega duhovnika le 4 – 5 krat na leto, zato ta obisk tudi bolj cenimo. To je najbolj očitno ob kakšnih društvenih prireditvah, ki so povezane z obiskom patra ali s sveto mašo. Takrat imamo vedno največjo udeležbo rojakov.

Iz osebne prakse vem, da kadar nas je prišel obiskat pater Ciril, je bila dvorana slovenskega društva polna

V narodnih nošah pri nedeljski sveti maši.

z veselimi razpoloženjem vseh, ker pač vemo, da nas je prišel obiskat ne samo kot pater Ciril - kot duhovnik, ampak kot pravi prijatelj, ki nas razume. Prihajal je k nam v času, ko smo gradili društveni dom, ko je z nami spremljal napredek naše skupnosti, nas bodril, nas spodbujal in nam dajal korajže.

Naši arhivi pričajo, da je s patrom Cirilom večkrat prišlo tudi več uglednih predstavnikov iz domovine, katere verjetno brez patra Cirila ne bi nikoli srečali pri nas.

Tema 31. slovenskega mladinskega

koncerta "Kruh naš vsakdanji" v

priredbi slovenskih verskih in kulturnih središč v Avstraliji je bil letos, zame, nekaj posebnega.

Sproščeno in spretno napovedovanje mladih Slovencev je že takoj v začetku pritegnilo poslušalca. Program je tekel umirjeno, vse predvajane točke so bile lepo povezane v šopek domačnosti. Nastopajoči so sproščeno prikazali svoje talente, videti je bilo, da imamo kar precej nadarjenih mladih in ne več tako mladih med rojaki po Avstraliji. Iz srca smo se nasmejali starim mamicam in njihovim zabavnim prizorom med tem, ko je gospa Zdenka požela posebno priznanje in

Končno naj dodam, da je bila zame ob teh veselih in svečanih prireditvah v Kew tudi lepa prilika za srečanje s starimi znanci, kjer je tudi pri tem zmanjkalo časa za vse pogovore in obujanje spominov. Prišel je čas, da se je bilo treba posloviti. Jože Veedetz se je radodarno ponudil, da nas je odpeljal nazaj na letališče.

Čestitke in zahvala organizatorjem in vsem, ki so kakorkoli pomagali pripraviti tako čudovite prireditve sobote in nedelje, ki so polni lepih spominov.

Mirko Cuderman QLD

lep aplavz za njeno lepo zapeto slovensko narodno. Ni moj namen naštevati posameznih nastopajočih, želim le čestitati vsem za korajžo in dobro voljo.

Pred nedavnim sem na starem koledarju prebral pesem, katero je napisal J. Medvešek, ki pravi takole;

Naš dom ni le tam, kjer nam hiša stoji,

naš dom ni le tam, kjer po kruhu diši,

naš dom je povsod,

kjer prebiva naš rod...

Zgornji verzi so nekako povezani z mojimi občutki na 31. slovenskem koncertu v Melbourneu.

Stanko Prosenak, Melbourne

INTERVJU Z g. ANDREJEM GREGORJEM RODETOM

odhajajočim tretjim sekretarjem Veleposlaništva RS v Canberri

Spoštovani g. Andrej, odhajate prej, kot smo pričakovali. Kako, da greste iz lepe avstralske pomladi v že hladno in pozno jesensko Slovenijo – tu mislim res le na letni čas, saj upam, da bo sicer Slovenija zdaj še vse bolj »pomladna«?

Res je, verjetno pomlad ni najboljši čas za slovo.

Velikokrat smo se srečevali, najpogosteje ob konzularnih urah v Kew pa tudi pri bogoslužjih v naši cerkvi, kjer je prejel sveti krst Vaš najmlajši član družine, Erik, najstarejši Ksaver pa je bil naš občasni ministrant. Naši ljudje Vas poznajo, poznajo Vašo družino, saj ste bili tako rekoč po

uradni dolžnosti po vseh večjih krajih Avstralije, kjer živimo Slovenci. Povejte nam, kod vse ste »uradovali«?

Na konzularnih urah sem bil točno 67 krat. Največkrat sem bil v Melbourneu - 33 krat (dvakrat tudi v Geelongu), v Sydneyu 21 krat, po 3 krat v Adelaidi in Perthu, po 2 krat v Brisbanu, Gold Coastu in Wollongongu ter enkrat v Aucklandu v Novi Zelandiji.

Po podpisu socialnega sporazuma med Avstralijo in RS, ki

je stopil v veljavo 1. januarja 2004, je bilo gotovo veliko dodatnega dela.

Socialni sporazum, ki je pravno uredil področje pokojnin, priznanje delovne dobe, in izplačilo pokojnin predvsem tistim, ki se za stalno vračajo v Slovenijo, je za veleposlaništvo pomenil tudi nekaj dodatnega dela.

Z mnogimi svojimi problemi se naši ljudje obračajo tudi na svojega slovenskega duhovnika. Tako smo mnogim mogli pomagati. In Slovenija je nekaj časa tudi sprejela od duhovnikov overjene dokumente. Šele v letošnjem maju pa se je stvar obrnila. Naenkrat so začeli z Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije vračati »Potrdila o živetju«. Če bi bil človek malo zloben, bi dejal, da jih je prej leva liberalna vlada sprejemala, desna pa jih sedaj odbija. Vem, da niste Vi naslov za to spraševanje, vendar bi morda vseeno lahko posredovali na pristojnem mestu v Sloveniji in jim sporočili, da smo duhovniki v Avstraliji registrirani kot poročevalci in zato tudi neke vrste državni uradniki, saj uredimo tudi za Commonwealth of Australia vse potrebne dokumente za veljavno poroko in da nas država Avstralija pooblašča za overovitev podpisa v svojem zakonskem aktu Statutory Declarations Act 1959. Vsak registrirani duhovnik za prisostvovanje tudi pri državi veljavni poroki, ima svojo številko. Podpisi slovenskih duhovnikov pa so deponirani tudi pri Veleposlaništvu RS v Canberri. In še to: V glavnem duhovniki kar zvemo za smrt naših ljudi, zato res ne vem, zakaj v Sloveniji sedaj ne sprejmejo več podpisa duhovnika, s katerim v večini ob osebnem poznanju in veljavnem dokumentu potrjuje da ta in ta še živi. Na stotine so jih dobro leto in pol sprejeli. Sedaj pa!?

Kar zadeva overovitev podpisov ter raznih potrdil, se slovenska zakonodaja oziroma praksa zelo razlikuje od avstralske. Kar zadeva overitev »Potrdil o živetju«, predlagam, da se stranke več obračajo predvsem na izpostavo Centrelinka, za vse ostale zadeve pa na naslov veleposlaništva, rojaki New South Walesa se lahko obrnejo na častnega generalnega konzula, g. Alfreda Brežnika. Vsi naslovi so vedno objavljeni tudi v Mislih.

Poleg prve generacije, ki se ubada s potrdili o živetju, je seveda trkalo na Vaša vrata tudi veliko mladih, še posebej po 1. maju 2004, ko je Slovenija postala polnopravna članica Evropske unije in je postal slovenski potni list tudi evropski potni list.

Število postopkov za priglasitev v državljanstvo, predvsem teh, ki so stari med 18 in 36 let, se je po

vstopu Slovenije v Evropsko unijo znatno povečalo. Kar nekaj je takih, ki so odšli zaradi dela v Evropo, predvsem v Veliko Britanijo, pa tudi v Slovenijo.

Za ilustracijo naj navedem nekaj podatkov. Moje službovanje v Avstraliji se je začelo 29.8.2002. Na konzularnem oddelku na veleposlaništvu je bilo v tem času arhiviranih 1536 spisov, tja od začetka delovanja veleposlaništva leta 1993 pa še dodatnih 3623 spisov, skupaj torej 5159.

Od 29.8.2002 smo na veleposlaništvu izdali 16 potnih listov za vrnitev (takim osebam, ki so ga ali izgubili ali pa jim je bil slovenski potni list odtujen), 12 posmrtnih potnih listov, 445 navadnih potnih listov, 69 vizumov, 96 oseb je vložilo vlogo za ugotovitev državljanstva, v matične knjige oziroma v slovensko državljanstvo smo priglasili več kot 750 oseb in vpisali še dodatnih 650 porok, overili nad 690 podpisov. V tem času smo pomagali pri več kot 100 zapuščinskih zadevah in vročili okoli 90 sodnih odločb.

Ob prvih volitvah po prihodu leta 2002 je bilo vpisanih v volilni imenik izseljencev 194 oseb (to so tiste osebe, ki imajo v Avstraliji prijavljeno stalno bivališče). Za zadnji referendum 25.9.2005 je bilo teh oseb 594.

Imate podatke o številu Slovencev, ki so se zadnja tri leta preselili v Avstralijo ali Novo Zelandijo in koliko Slovencev se je vrnilo za stalno iz Avstralije v domovino?

S točnimi podatki veleposlaništvo ne razpolaga, lahko pa povem, da je kar nekaj Slovencev, ki so se v zadnjih letih naselili v Avstraliji in Novi Zelandiji, sicer pa gre v teh primerih velikokrat za osebe, ki želijo zamenjati okolje in si nabrati novih izkušenj. Iz Avstralije se v Slovenijo vrne letno med 30 in 50 Slovencev.

O tem, koliko je nas Slovencev v Avstraliji, so različne ocene. Največje številke so takrat, kadar se ocenjujemo sami. Ko nas prešteje država ob podpisu, nas je precej manj. Veleposlaništvo je ob različnih stikih z avstralskim zunanjim ministrstvom gotovo dobilo tudi število tistih, ki so se ob podpisu izrekli, da doma govorijo tudi slovensko ali da so rojeni v Sloveniji. Pa o številu turistov iz Slovenije in celo številu tistih, ki so kot turisti poniknili in nezakonito ostali v Avstraliji.

Na podlagi avstralskega popisa leta 2001 je v Avstraliji takih, ki so bili rojeni v Sloveniji 6685, in sicer v Viktoriji (VIC) 2761, v New South Walesu (NSW) 2260, v Queenslandu (QLD) 538, v South Australiji (SA) 494, v Western Australia (WA) 321, v Australian Capital Territory – Canberra (ACT) 198, na Tasmaniji (TAS) 84 in v Northern Territory (NT) 29.

Takih, ki so se ob popisu izrekli, da doma govorijo slovensko, je bilo 5066, in sicer v VIC 2297, v NSW 1748, v SA 355, v QLD 283, v WA 174, v ACT 163, na TAS 28 in v NT 18.

Takih ki so se izrekli, da so po rodu Slovenci - "Ancestry", je bilo 14.188, in sicer v VIC 5826, v NSW 4728, v SA 1101, v QLD 1133, v WA 701, v ACT 470, na TAS 174 in v NT 55.

Povprečno vstopi letno v Avstralijo s turističnim vizumom okoli 1700 Slovencev.

Število Slovencev, ki nezakonito ostanejo v Avstraliji - t.i. "Overstayers", je statistično zanemarljivo.

Nam lahko posredujete kakšno veselo ali celo duhovito dogodivščino iz življenja tretjega sekretarja Veleposlaništva RS v Canberri, g. Andreja Gregorja Rodeta?

Dogodivščin je bilo veliko. Med drugim se spominjam osebe, ki je na parlamentarnih volitvah poslala na veleposlaništvo glasovnico, s pripisom, da je volila kandidatno listo številka 8, ker je to njena srečna številka.

In ker smo pri nenavadnih dogodkih, naj bo tu na mestu še vprašanje o dogodku, ob katerem smo tudi Slovenci v Avstraliji zmigovali z glavo: 57-letni Kranjčan Jakob Slevce je 15. septembra letos v hotelu Devonport Towers v novozelandskem letovišču Tauranga grozil, da se bo razstrelil, če mu ne uredijo sestanka z ministrsko predsednico Helen Clark. Ko so policisti ugotovili, da je slovenski državljani, so gotovo klicali na Veleposlaništvo?

Res je. Veleposlaništvo je bilo večkrat v stiku z novozelandskimi oblastmi in pomagalo, v okviru svojih

pristojnosti in v sodelovanju s pristojnimi slovenskimi organi, razrešiti nastalo situacijo.

Rojeni ste bili v Argentini, nekaj let preživeli v Sloveniji, zadnja tri leta v Avstraliji. Ste vzljubili deželo kengurujev in koal?

Vsekakor. V Avstraliji lahko doživiš, česar ni mogoče doživeti nikjer drugje. Avstralija je dežela, ki ti zleze pod kožo. Tudi srečanje z ljudmi, ki so zelo neposredni, je nadvse navdušujoče, tu mislim na Slovence in Avstralce.

Nam lahko sedaj predstavite svoje novo delovno mesto na Ministrstvu RS za zunanje zadeve. Dodajte nam še naslov Ministrstva, da Vam tja pišemo ali pa se v prihodnosti celo oglasimo pri Vas.

Po vrnitvi v Slovenijo bom na Ministrstvu za zunanje zadeve prevzel vodenje Službe za odnose z javnostmi. Naslov pa je ta: Ministrstvo za zunanje zadeve Prešernova 25 1000 Ljubljana

Z Vami seveda odhaja vsa Vaša družina: žena Monika, tudi rojena v Buenos Airesu kot Vi, najstarejši sin Ksaver in hčerka Kati – oba Ljubljancana ter najmlajši sin Erik, rojen v Canberri, glavnem avstralskem mestu. Kdo se najtežje poslavlja?

Iz Avstralije moja družina tako kot jaz odhajamo s prelepimi spomini, vendar pa tudi s kančkom grenkobe, ker tu zapuščamo veliko dobrih prijateljev.

Želel bi pozdraviti oziroma izreči posebno zahvalo g. Alfredu Brežniku, generalnemu častnemu konzulu Republike Slovenije za New South Wales s sedežem v Sydneyu, za njegovo neutrudno pomoč ter p. Valerijanu Jenku OFM, OAM, p. Janezu Tretjaku OFM in še posebno Vam, p. Ciril, ter laični misijonarki Mariji Anžič, za vljudno pomoč. Prav lepo pozdravljam tudi vse predsednike slovenskih društev, klubov in zvez, učitelje, radijske in kulturne delavce ter številne rojake širom Avstralije, ki sem jih srečal v času svojega službovanja.

Zahvaljujemo se Vam in Vaši družini za vse Vaše delo in za mnoga prijateljska srečanja, želimo srečno pot in uspešno na novem delovnem mestu. Od tam Vas bo čez čas gotovo zopet odneslo v svet. Naj bo povsod srečno, zdravo, zadovoljno, veselo in požeegnano!

Za Misli se je pogovarjal p. Ciril, 10. oktobra 2005.

Rodetovi so se vrnili v Slovenijo iz Melbournea v soboto, 22. oktobra 2005. V torek, 25. oktobra 2005, je g. Andrej že nastopil svojo novo službo.

Ob obisku Andrejeve mame Ivanke iz Argentine so se vsi malo poigrali s kengurui.

Sydney

p. Valerijan Jenko OFM, OAM
E-mail: valerian@pacific.net.au
ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION
313 Merrylands Road, PO BOX 280
MERRYLANDS NSW 2160
Tel.: 02 9637 7147 in 02 9682 5478
Mobile: 0419 236 783
Fax: 02 9682 7692

MOLITVENA SKUPINA Srca Jezusovega je v nedeljo, 2. oktobra 2005, obhajala 16. obletnico. Vse dosedanje člane prosimo, da se redno udeležujejo srečanja ob četrtkih, vabimo pa tudi druge, da se pridružijo skupini, kajti vsak je dobrodošel med nami.

Molitev rožnega venca po domovih v mesecu oktobru: List v cerkveni veži vabi, da si rezervirate dan, ko bo Marijin kip v vašem domu, da boste skupaj z rojaki in prijatelji molili rožni venec za vaše osebne in javne namene.

Pater Filip se bo vrnil iz Adelaide 13. oktobra. Tam je nadomeščal p. Janeza in še prej p. Cirila v Melbournu. V nedeljo, 16. oktobra, bo imel v Merrylandsu poslovilno mašo. Po maši bo v dvorani samopostrežno kosilo v skrbi 3. delovne skupine, popoldne ob 6. uri pa bo maševal in se poslovil od rojakov v Canberri. V petek, 21. oktobra, bo odpotoval na novo službeno mesto v Novo Štifo na Dolenjskem; tam bo opravljal službo rektorja Marijinega svetišča. Patru Filipu se zahvalujemo za njegovo 7-letno delo. Poleg rednega dušno-pastirskega dela je rad obiskoval bolnike v spremstvu Renza Trinca. Posebno rad je maševal za rojake na postojankah izven Sydneya. Udeleževal se je tudi vaj mešanega cerkvenega zbora in moškega zbora »Rožmarin pod južnim soncem«. Bil je član Igralske družine in z njimi nastopal širom Avstralije. Zbral je skupino prijateljev sv. Frančiška, ki se je srečevala mesečno in naj bi bila začetek Frančiškovega svetnega reda.

Na četrto nedeljo, 23. oktobra, ko je družinsko - mladinska maša v angleščini, bo maševal Fr. Chris Riley in govoril o svojem delu »Kids off the Street«. Po maši bo v dvorani dobrodelni

koncert v prid podpore njegovemu delu. Med drugim bo nastopil tudi moški zbor »Rožmarin«.

Misijonsko nedeljo bomo praznovali teden pozneje, 30. oktobra, ko bo druga nabirka namenjena za misijone. Isto popoldne pa je sv. maša tudi za rojake iz Newcastla in okolice v stolnici Srca Jezusovega v Hamiltonu.

Praznik Vseh svetnikov je letos v torek, 1. novembra. Praznični maši bosta ob 9.30 dopoldne in ob 7. uri zvečer. Spominska maša za pokojne bo prvo nedeljo v novembru, 6. novembra, ob 9.00 dopoldne pri križu na novem slovenskem pokopališču (kot lani) v Rookwoodu, v slučaju dežja pa v kapeli Srca Jezusovega. Priporočite nam pokojne, da se jih spomnimo pri tej maši in skozi ves mesec november.

31. slovenski mladinski koncert Kew - Melbourne 2005

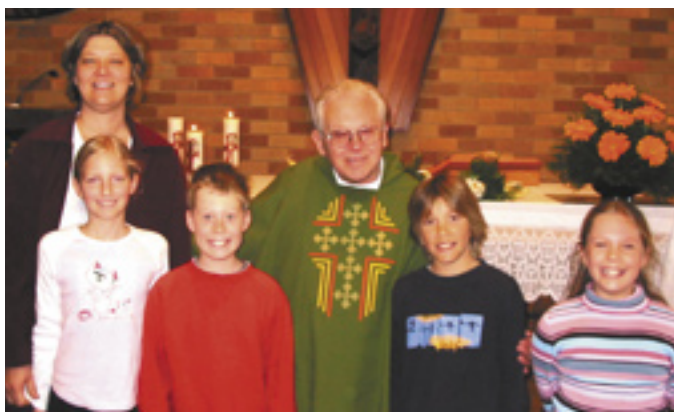
Bil sem prijetno presenečen, ko sem vstopil v dvorano v Kew, ki je bila napolnjena do zadnjega kotička. Mladina in odrasli so izvrstno organizirali in izpeljali letošnji slovenski mladinski koncert. Iz Sydneya so se koncerta udeležili Tončka Stariha, Anica, Olga in Veronika Konda ter Luke Bleesing, ki je bil prvi na programu z jutranjo molitvijo, ki jo je recitiral v slovenskem jeziku. V nedeljo je bila

Pater Valerijan v veseli družbi Marije Kužnik in njene hčerke Irene, poročene Stariha z možem Markom in hčerkama Lano in Caro.

Marjeti McAuley (Bolko),
Karmen Funderananin
Irene Bell (Bolko).

slovesna maša, ki jo je daroval pomožni škof iz Melbournea. Istočasno smo praznovali srebrnomašniški jubilej p. Cirila Božiča. Mladina mu je pripravila lep program in skupnost mu je podarila mašni plašč in srebrn kelih. Prebrali smo tudi papežev blagoslov, ki ga je prejel za 25 let dela med Slovenci doma in v Avstraliji. Sklenjeno je bilo tudi, da bo prihodnji 32. slovenski koncert prihodnje leto v Merrylandsu. Že sedaj vabimo našo mladino, da dokaže, da je med nami še veliko mladih talentov.

KRST: LARA SIBILA WEBBER, Oatley, NSW. Oče Brett, mati Sibila roj. Gerden. Botra je bila Jožica Gerden. Sv. Rafael, Merrylands, 29.9.2005.

POROKA:

Tony Frank MARINČ, sin Jožeta in Danice roj. Flajnik, rojen Darlinghurst, NSW, krščen 9.11.1975, sv. Rafael, Merrylands in Rosa LEUZZI, hči Vincenca in Connie roj. Morabito, rojena v Fairfield, krščena 25.10. v cerkvi Karmelske MB Mt. Prichard. Priči sta bila Steven Marco De Franceschi in Maria Antonia Cheong. Poročna maša je bila v cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu, 24. septembra 2005.

POKOJNI:

3. septembra 2005 je v Mt. Druittu, NSW umrl **ANGELO BATIČ** Rojen je bil 24.8.1935 v Šturjah pri Ajdovščini. Po poklicu je bil električar in je ta poklic opravljal v zadovoljstvo številnih rojakov. Tudi našo dvorano je opremil z električno napeljavo. V Avstralijo je prišel na ladji Roma v oktobru leta 1958. Angelo zapušča bivšo ženo Silvijo, sina Davida, ki živi v Townsville, kot vojak avstralske letalske sile, sina Nikolaja Lewisa in Kristjana, hčerko Sandro, ki živi v Cairnsu s sinovoma Jasona in Adrijana, sestro Greto Šavli, ki živi v v Canberri, ki ima sina Roberta in Andreja. Poslovilne molitve so bile 9. septembra 2005, v kapeli Pinegrove krematorija, kjer je bil tudi upepeljen.

Pri angleški družinski maši 18. septembra smo se v tem prelepem spomladnem mesecu s hvaležnimi srci obrnili k naši blaženi materi Mariji. Olga Konda je z lepimi besedami čustveno predstavila podobo naše matere Marije in skupno smo si vzeli čas za premišljanje, kako nas naša mati Marija vzpodbuja v veri, zaupanju, ljubezni in molitvi. V ta namen je sedaj že pokojni sveti oče, Janez Pavel II. posvetil tretje tisočletje naši blaženi materi Mariji. Lauren Stariha je nadaljevala z zgodbo o Marijinem oznanjenju in obiskovanju sorodnice Elizabete. Pridružil se ji je Nicholas Kobal in skupno so zaključili z molitvijo "Zdrava Marija" v namen za žrtve tragedije orkana Katrine v Ameriki in s poklonom šopka marjetic na oltar.

Andrejka Andrejaš, Sydney

13. septembra 2005 je v Wollongongu umrla **ALOJZIJA HVALICA roj. VIDIC**, ki je zagledala luč sveta v vasi Srednje, 24.6.1928. Leta 1957 se je v Bulli poročila z Lambertom, ki je po rodu iz iste vasi. Poleg njega zapušča hčerko Doris z otroki Jade in Caro. Pogrebna maša je bila v Bulli, kjer je tudi pokopana.

18. septembra 2005 je na svojem domu v Fairfield Heights umrla **ANA KNAPFELJC roj. KAMBURI**. Luč sveta je zagledala 8.2.1938 na otoku Rodos v Grčiji. V Avstralijo je prišla leta 1965. Dve leti pozneje se je v Paddingtonu poročila z Brunom Knafeljcem, ki je po rodu iz vasi Juršče pri Pivki. Ana je imela težko operacijo na srcu in je dolga leta bolehal. Pokojnica poleg moža zapušča sina Stephena z otroki Luka in Stephani. Pogrebna maša je bila v Merrylandsu, 22. septembra, nato je sledila upepelitev v ožjem družinskem krogu v Pinegrove krematoriju.

p. Valerijan

Píše Martha Magajna

KLUB PANTHERS, ST. JOHNS PARK - TRIGLAV

SLOVENIAN OF THE YEAR AWARDS 2005

Klub Panthers St. Johns Park Triglav je vsako leto pokrovitelj podelitve priznanj najzaslužnejšim Sloven-
cem preteklega leta v različnih kategorijah.

**Naslov NAJZASLUŽNEJŠI "SENIOR CITIZEN"
ZA PRETEKLO LETO 2004 si je letos zaslužila
MARIA GROSMA.**

Maria Grosman je prispela v Avstralijo leta 1958 in to
v kamp Bonegilla. Že v letu 1959 je začela sodelovati
pri organiziranju Slovencev v Newcastleu v slovensko
organizacijo "Tivoli", ki je bila kasneje registrirana
pod imenom "Avstralsko-Slovensko društvo Tivoli,
Newcastle" in Marija je bila izvoljena za tajnico. Na
tem mestu je delala in še dela vse do danes, s kratkim
presledkom v letu 1960. To delo združuje tudi z delom
blagajničarke društva od zgodnjih let 1970 dalje.

V preteklih 47 letih zgodovine organizacije Tivoli je
Maria redno organizirala: Obiske in sodelovanja z
drugimi slovenskimi organizacijami v drugih krajih
kot so Sydney, Wollongong in Canberra in v ta namen
tudi pogosto vozila 23-sedežni avtobus. Organizirala je

Bojan Bertonec,
odpravnik poslov
Veleposlaništva RS,
je podelil priznanje
Mariji Grosman.

gostovanja Igralske družine Merrylands z gledališkimi
predstavami v najetih dvoranah v Newcastleu in
gostovanja skupin in posameznikov iz domovine ter
pogosto nudila gostujočim prenočišče in oskrbo v svoji
hiši. Aktivno je sodelovala pri programu za pomoč
starejšim v območju Hunter regije s tem, da je dejansko
pomagala pri prevozu do zdravnikov, na družabna
srečanja in podobno. Pomagala je tudi pri urejanju
dokumentov in informacij v zvezi z upokojitvijo
in drugimi problemi in na sploh nudila
pomoč povsod, kjer je bila pomoč potrebna.
Pripravljala je razstave, dokumentacijo,
glasila, poročila za časopise kot so Misli in
drugi in za radio ter na splošno pomagala pri
vsakem projektu, ki je bil večjega pomena
za širšo slovensko skupnost v NSW in še
posebno v Sydneyu. Maria je bila tudi eden
od ustanovnih članov HASA (Historičnih
arhivov za Avstralske Slovence v NSW) in
zavzema mesto tajnice te organizacije. V
zvezi s tem delom je tudi obiskala seminar
za arhivarje v Sloveniji leta 1999 in kasneje
tudi v letu 2003 ter deluje kot arhivarka za
področje Newcastlea.

**Na obisku pri Nedu Kelly-ju
v Glenrowan v Viktoriji.**

Leta 1980 je bila imenovana za mirovnega sodnika (Justice of Peace), leta 1999 je prejela Premier's Award kot priznanje za njeno delo za skupnost v NSW. Poleg tega je prejela priznanja tudi od slovenskih frančiškanov, Slovenskega olimpijskega komiteja, Športne zveze Slovenije in Športne invalidske zveze Slovenije, kot tudi od časopisa "Glas Slovenije" za njeno pomoč pri njihovem delu.

Ob vseh priznanjih je ostala skromna in prijazna in je vedno pripravljena nuditi pomoč ali prijazno besedo vsakemu, ki je tega potreben. Ko bi le imeli še nekaj takšnih, kot je Maria! Upamo, da bo med nami še veliko let in da bo nadaljevala s svojim pridnim delom! Mariji čestitke tudi iz Melbourne!

LETNI KARNIVAL V ALBURY

Slovenski športni klub "Snežnik" v Albury praznuje vsako leto v septembru letni Karnival z balinarskim tekmovanjem in svečanim plesom z večerjo. Na to prireditve povabijo vse slovenske klube od blizu in daleč in največkrat se veliko število Slovencev od vseh strani tudi odzove povabilu. Veliko naših članov ima v Alburyju sorodnike ali pa vsaj prijatelje in sovaščane, drugi pa pričakujejo, da se bodo v Albury srečali s prijatelji in sorodniki iz drugih krajev, kot je Melbourne in še celo Gold Coast ali pa vsaj Canberra. Tako je bilo tudi letos. Čeprav je vedno manj ljudi, ki bi se pripravili na pot z avtobusom, ki bi bila daljša kot en dan, nas je bilo vseeno skoraj dovolj za avtobus, kolikor nas je bilo manj, so pa tisti imeli več prostora in potovanje je bilo udobnejše. Kar celih sedem do osem ur vožnje z avtobusom je do Albury, vendar smo imeli dovolj časa in smo se večkrat ustavili, tako, da smo se vsakih nekaj ur malo razgibali in sredi popoldneva nas je Albury pričakal z lepim, toplim, sončnim vremenom. Klub Snežnik v Albury ni ravno velik in je skoraj pokal po

šivih, toliko se je zbralo Slovencev in prijateljev iz vseh strani. Pa nič zato, naši ljudje so najbolj zadovoljni, kadar je v dvorani toliko ljudi, da se komaj premikajo. Lepo so nas postregli! Zajtrk, kosilo in večerja za toliko ljudi, to si lahko mislite, da je bilo veliko dela za pridne gospodinje, ki so pripravile toliko hrane, pa še tako dobre, da je bilo prav veselje sesti za mizo.

Zbrali so se ljudje iz Sydneya, Melbourne, Canberre in celo iz Zlate obale, pa še iz različnih klubov v bližini Alburyja. Balinarji so balinali, muzikantje so igrali, pevci so peli, - ne, ne samo pevci, vsi smo peli, saj poznate Slovence, daj jim kozarček ali dva dobrega vinca in vsi so pevci.

V naši skupini iz Sydneya smo imeli od vsakega po nekaj. Med nami so bili tudi prijatelji iz Avstrije in tudi prijazen ukrajinski par. Tudi njih smo seznanili s pelinkovcem in so se nad to koristno pijačo zelo navdušili. Medtem, ko so se športniki posvetili športu, smo ostali obiskali Glenrowan, kjer smo si ogledali zgodovinsko predstavo o življenju in smrti Neda Kelly-ja, se ustavili na kosilu v prelepem zgodovinskem mestecu Beechworth, kjer je vsaka stavba lekcija iz zgodovine prvih belih naseljencev v Avstraliji, potem pa smo se vrnili v klub Snežnik, kjer smo bili postreženi z okusno domačo večerjo. Za ples so nam igrali muzikantje iz mladega ansambla iz Melbourne »Plave noči«, ob katerih veselih zvokih so ljudi kar pete zasrbele. Večer je polepšal še nastop moškega pevskega zbora »Planika« iz Melbourne, pod vodstvom pevovodja Rolanda Carmodija, ki zbor ne samo vodi, pač pa nekatere lepe stare pesmi tudi spremlja z zvenečimi zvoki violine. Manager zbora, Peter Mandelj, je lahko upravičeno ponosen nanje.

V nedeljo smo po kosilu čestitali zmagoviti ekipi Jadrana iz Melbourne, ki je v balinanju zavzela prvo (in tudi drugo!) mesto in nato se je začelo poslavljanje.

Harmonikarji iz vseh vetrov, med njimi tudi predsednik Snežnika, g. Henrik Šajn, so se zbrali na odru in verjeli bi, da že deset let skupaj godejo, tako so se lepo ujeli s harmonikami.

Pevci iz pevskega zbora so vodili »ljudsko petje«, kateremu so se pri-družili vsi prisotni in v to veselo raz-položenje je padla tudi gospa Elica Rizmal, ki je po končani slovenski oddaji prav tako prišla na obisk iz Melbourne s svojim zvestim mikrofonom. In že smo se morali posloviti. Zahvalili smo se odbornikom in delavcem kluba Snežnik za dobro organizacijo, pohvalili gospodinje za odlično postrežbo, obljubili prijateljem in sorodnikom iz drugih krajev, da se bomo kmalu spet videli in naložili smo se na avtobus ter krenili proti Sydneyu. Vsi smo bili tako dobro razpoloženi, da smo še celo pot prepevali. Tudi gosta megla in dež, ki sta nas ujela pri Mittagongu in nas spremljala vse do doma, nam nista mogla pokvariti razpoloženja. No pa za dež smo tako in tako vedno hvaležni, kadar že pride.

Zelo lepo je bilo, so rekli ljudje. Lep kraj, prijetni gostitelji, dobra družba in vsi smo bili veseli. Še bomo šli, so rekli vsi, ko smo izstopali iz avtobusa. Žal nam je bilo samo, da smo zaradi karnivala v Albury zamudili žegnanje pri sv. Rafaelu v Merrylandsu. Seveda, decembra pa pojdemo češnje nabirat! Mmmm!

NASTOP

SLOVENSKEGA PEVCA ALFIJA NIPICA

Dvanajst le je minilo, odkar nas je obiskal slovenski pevec Alfi Nipič, ki je večini avstralskih Slovencev ostal v spominu kot pevec, ki je pel z ansamblom bratov Avsenik. To, da je kasneje začel samostojno kariero, s katero je predstavil svoje lastne pesmi, nam je nekoliko manj znano, saj je za nas vse že tako dolgo, kar smo zapustili domovino. Vsi pa smo bili veseli, da je prišel ponovno na obisk. V klubu Panthers Triglav je nastopil v nedeljo popoldne, potem ko se je predstavil sydneyjskim Slovencev v Slovenskem društvu Sydney. Alfija pozna vsak Slovenec, ki je kdaj poslušal slovensko polko in valček. Lepo ga je bilo poslušati v živo, lepo je bilo spet slišati stare uspešnice, pa tudi novejše pesmi, ki imajo prav tako narodni prizvok - prav take, kot jih imamo vsi radi. Vmes pa precej šal, ki jih moraš znati ravno prav povedati, da vzbudijo pristrčen smeh. In Alfi to zna prav zagotovo, saj so bile polne dvorane nasmejanih ljudi, ki so dovolj pokazali, da preživljajo prijetno popoldne – ali pa večer, kakor je že bilo. Ko nas je Alfi popeljal v skupno petje starih narodnih pesmi, smo se vsi raznežili ob spominih na

dom, na mlada leta in na čase, ko smo te pesmi vsi pogosto prepevali. Če smo peli lepo ali ne, ne vem, res pa smo vsi peli z veseljem in verjetno je to imel Alfi v mislih, ko je oznanil, da še nikoli ne slišal lepšega pevskega zbora. Dva tedna kasneje smo se od njega poslovili, v petek zvečer v dvorani Slovenskega društva Sydney. Poleg nastopa Alfija Nipiča nas je čakalo še eno presenečenje: Alfiju so se pridružili člani vsem dobro znanega ansambla »Veseli Gorenjci«, ki so pred dvanajstimi leti spremljali Alfija na njegovi turneji po Avstraliji. »Veseli Gorenjci« so se pred tremi leti razšli in ne nastopajo več, vendar so se Alfiju na čast ponovno zbrali in tako lepo in živo zaigrali, kot da se niso nikoli razšli. Če so mogoče kako notico pogrešil - saj res že tako dolgo niso godli! - so pa to nadomestili z živim navdušenjem in zdelo se nam je, kot da je pred nami Alfi s svojim starim ansamblom Avsenikov. Prav škoda, da ne igrajo več. Mogoče pa le...Bomo videli! Večer je bil resnično nepozaben!

Alfiju so podarili tudi veliko torto za njegov nedavni rojstni dan, on pa jo je potem delil z vsemi poslušalci v dvorani. Verjetno je prav on dobil najmanjši košček! Hvala, Alfi! Čudovit večer si nam podaril! Upamo, da si bil tudi Ti tako zadovoljen med nami, kot smo bili mi s Teboj! Pa srečno in pozdravi vse v Sloveniji!

S POTOVANJA NAŠE MLADE BALINARKE REPREZENTANCE V SLOVENIJO

Dovolj smo že pisali o tem, kako so mladi balinarji s trenerjem Lojzetom Magajno potovali v Slovenijo. Vprašali pa smo Lojzeta, kaj je v Sloveniji napravilo močnejši vtis nanj, saj je že preko dvajset let, kar je zadnjič obiskal Slovenijo. Zanimivo je bilo, da so, razumljivo, domačini pričakovali Avstralca, ko so videli človeka v avstralski zeleni in zlati uniformi, zato so bili toliko bolj presenečeni, ko jih je Lojze nagovoril po slovensko. Reakcija je bila kot ponavadi: »Ja, kaj, slovensko govorite? Kako pa to?« In ko jim je razložil, da je avstralski Slovenec, so se spet čudili: »Tako dolgo ste že tam, pa še tako lepo govorite!«

Obiskali so tudi Benetke in nazaj grede so krenili skozi Primorsko. Kot povsod po svetu, kakor tudi v Avstraliji, tako se tudi v Sloveniji ljudje iz podeželja selijo v bližino mest. Podeželske vasice, ki so včasih bile polne življenja in otroškega smeha, so sedaj skoraj prazne. V Vremski dolini, v rodni vasi Zavrhek, so nekdaj skrbno obdelane njive, vrtovi in vinogradi sedaj zaraščeni in zapuščeni. Starši so umrli in tako, kot Lojze živi v Avstraliji, njegova sestrčna živi v Kanadi, domača hiša pa je bila zaprta. Prav tako je pri sosedu

na eni strani, na drugi strani pa živijo novi ljudje, ki so kupili hišo in hodijo na delo drugam. Pri sprehodu skozi vas so našli le enega človeka, ki ga je spoznal in se ustavil. Časi se res spreminjajo in vse se spreminja z njimi. Po tolikem času odsotnosti ni čudno, da se je Slovenija tako spremenila. Moderna je in svetovljanska in človek, ki pride na obisk v pričakovanju, da se bo vrnil v deželo svoje mladosti, je prav gotovo zelo presenečen. Mogoče se izseljenci v svojem domotožju bolj držimo naših starih običajev in tradicij, kot se jih držijo ljudje v domovini, kjer življenje neizogibno teče naprej v bodočnost, ki je nam neznana.

KAJ BO NOVEGA

V KLUBU PANTHERS TRIGLAV ?

V mesecu oktobru bo kot ponavadi precej balinanja,

z dobrimi večerjami, ki se jih za ceno \$12 udeležite tudi vi, če se prej prijavite. Če pa se hočete vključiti v balinarsko skupino, pa toliko boljše, saj je večina naših Slovencev prve generacije že upokojena in ne prenaporno razgibavanje na balinarski stezi enkrat ali dvakrat na teden po tri ure je za vsakogar koristno.

Redni mesečni ples bo tretjo nedeljo v mesecu, kakor vedno in ansambel »The Masters« zna zaigrati vse, kar se spomnite, da bi radi slišali.

Tretjo nedeljo v novembru pa vsi, ki še delate svoje vino, pripravite svoje vino za martinovanje - tekmovanje, kdo je napravil najboljše belo ali črno vino. Tako najboljše belo, kot tudi črno vino bo nagrajeno. Mogoče bomo pa nagradili tudi najboljši vinski kis... Poskusite!

Še okoli sveta

Letos proti koncu meseca maja sva se z možem pridružila skupini 36 ljudi za potovanje – dolgo skoraj tri tedne - po Ameriki in Kanadi. Ni bilo časa za premišljevanje, kajti število možnih potnikov se je hitro napolnilo. O tem je bilo že veliko povedanega na radiu 3 ZZZ in zapisanega v Mislih. Jaz bi pa še svoje dodala. Ta zamisel je prišla na dan od gospe Mete Lenarčič in s pomočjo p. Metoda Ogorevca, ki je pred časom deloval med nami v Melbourneu. Zelo odlično sta izvedla vso stvar. Čeprav je pater omenil, da se je malo bal, kakšna bo ta skupina. Že drugi dan potovanja je rekel, da smo odlični. Na letališču nas je pričakal z velikim avtobusom šofer Husein Muhić, ki je bil rojen v Bosni, a je odrasčal v Sloveniji, sedaj pa živi v Ameriki. Dober človek je; v domačem jeziku smo se pogovarjali. Zaposili smo ga, da bi nam povedal, koliko kilometrov smo prevozili in nam je izračunal, da skoraj točno šest tisoč. Pridružilo se nam je še nekaj ljudi iz patrove fare, da smo napolnili avtobus. Skrbeli so za pijačo in dobrot so nanegli. Zadaj v avtobusu je bilo vedno lepo, saj je bil tam hladilnik. Dobri ljudje ste, lepo je bilo v vaši družbi. Videli in doživeli smo veliko. Vedno me je zanimalo, kako tam živijo. Nobeden pa se ne bi za nas tako potrudil kot p. Metod. Veseli smo, da vemo, kje in kako deluje v Lemontu. Njegovi verniki so rekli, da ga ne dajo nikomur. Mi pa vemo, kako dober organizator je. S sveto mašo smo začeli potovanje in ga tudi tako sklenili. Mnogokrat smo spali od utrujenosti na poti, on pa je vedno bedel kod angel varuh. V imenu vse skupine: Bog lonaj, pater! Skupina je nadaljevala pot v Slovenijo. Od tam pa vsak posamezno v Avstralijo.

V Sloveniji smo se nekateri udeležili piknika, ki mu pravijo izseljenski. Za mene je bil to domač piknik, saj so samo domačini nastopali. Mi pa smo s težavo iskali in spraševali, kje se lahko usedemo k mizi. Niti naše voditeljice, gospe Mete Lenarčič, niso imenovali. Imenovali pa so predsednike slovenskih društev v Avstraliji. S pritajeno grenkobo v srcu smo se odpeljali iz Kamniške Bistrice. Mislila sem si, še štirideset let more preteči, da bodo boljši odnosi. Naj bo dovolj, se bojim, da urednik ne bo imel prostora.

Oba z možem se zahvaljujema za lep dopust, najprej gospe Meti Lenarčič za toliko dobrega in nikoli pozabljenega dela za nas Slovence, patru Metodu za vso skrb po Ameriki in Kanadi, g. Milanu Ogrizku in njegovi ženi Marti, ki nas je morala vedno prešteti. Oba sta bila desna roka naši Meti. Hvala vsem za odlično družbo. Bogu hvala, da smo spet srečno doma.

Hvaležna Anica in Renato Smrdel, Bulleen VIC

LEPOTE IN ZANIMIVOSTI AVSTRALIJE

Skupinski izlet SDM v Darwin in okolico

Septembra letos nas je pot popeljala v zgornji del Avstralije, v Severni teritorij. Z letalom smo se odpeljali preko Adelaide za Darwin, kjer smo že takoj ob prihodu na letališče zaslutili tropsko toploto, ki nas je nato spremljala vseh sedem dni našega potovanja.

Na letališču v Darwinu nas je pričakal avtobus in njegov lastnik, sicer naš spremljevalec in šofer celotnega izleta. Ta je delil z nami veliko zanimivosti in znanja, da smo zares dobro spoznali tudi ta del naše Avstralije. Najprej nas je peljal malo po mestu, da smo se potem znali orientirati v svojem prostem času. Eni so po namestitvi v hotel malo legli k počitku, eni šli kar peš na ogled mesta, a spet drugi zaplavali v vabljivem bazenu. Hladen Melbourne smo zapustili že zelo rano zjutraj, da se je popoldanski prosti čas kar prilegel vsakemu na svoj način.

Že prvi večer smo bili prijetno presenečeni, ko smo kar zunaj na prostem pred restavracijo Pee Wee na severni plaži zagledali naše mize in bili odlično postreženi, istočasno pa opazovali sončni zahod in to brez kakih nezaželenih gostov - mrčesa.

Naslednji dan smo si po obilnem zajtrku bolj obširno ogledali in se seznanili z zgodovino mesta Darwina. Premalo smo obveščeni, da so Japonci 19. februarja 1942 napadli to mesto kar 64 krat in, da je bilo ubitih 243 ljudi. O tem se je malo poročalo, točno število žrtev zanikano, da ljudje širom Avstralije ne bi postali preveč vznemirjeni. Ogledali smo si botanični vrt, nekaj muzejev, med njimi letalski muzej, kjer domuje velikan B-52, bombnik, ki ga je mestu Darwin podarila Amerika. Kar nikakor ni bilo mogoče dobiti moških ven iz muzeja. Veliko pozornosti so namenili vsakemu letalu, helikopterju, slikam in razlagam, kot tudi video predstavi. Moram priznati, da smo tudi ženske bile

kar precej radovedne, nedvomno pa je ženske bolj zanimalo, kako Paspaley goji bisere (perle) in njegovi končni izdelki, o čemer večina nas le lahko sanja.

Mesto Darwin meni osebno ni preveč všeč, je bolj kot podeželsko mesto, vendar večje. Nikakor ga ni mogoče primerjati Perthu, na primer, je pa zanimivo. Kljub temu, da je bilo leta 1974 skoraj totalno porušeno od ciklona Tracey (80% - 90%) in je danes eno najnovejših glavnih mest v Avstraliji, šteje 70.000 prebivalcev, skupaj z bližnjim Palmerstonom, kjer živi veliko osebja, ki so zaposleni v letalstvu, ima 90.000 prebivalcev. Vsega prebivalstva v celem Severnem teritoriju je komaj 200.000. Da si lažje predstavljamo, tukaj živi 0,002 ljudi na kvadratni kilometer, v Viktoriji pa živi 6 ljudi na kvadratni kilometer. Je pa tudi ta kraj zelo bogat po rudi kot n.pr. zlato in uran. Podnebje je tropsko: deževna doba tam od novembra do marca, ko pade do 1.8m dežja, nato pa več mesecev spet nič, zato pa tudi turisti prihajajo v ta kraj od marca do septembra. Sta le dve sezoni: suha in mokra. V času našega potovanja je bila temperatura ponoči okrog 22, čez dan pa do 34 stopinj Celzija. Verjetno je zato tudi bolj počasen tempo življenja. Povprečna starost prebivalstva je 28-30 let, v drugih delih Avstralije 35-38 let. Tukaj živi blizu 50 različnih narodnosti.

Večerja je bila spet nekaj posebnega: zapeljali smo se na Mindil Market, večerno tržnico, kjer so nas na plaži čakale pogrnjene mize in kozarček zlahtne kapljice, a večerja, izbira po lastni želji iz premnogh stonjic. Na tej tržnici so poleg hrane prodajali še ročne izdelke posameznikov.

Tretji dan smo se podali v narodni park Kakadu, katerega površina meri 20.000 kvadratnih kilometrov – skoraj kot Slovenija. Zanimiva narava; pričakovala

sem bolj puščavski svet, a prevzelo me je zelenje in več tisočletne skale, kjer so prebivali domačini, o čemer pričajo njihove risbe na kamenju, kar smo si lahko natančno ogledali v Ubir Rock. Tukaj se podaš, sicer splezaš na vrh kamna ali skale, in se ti naenkrat odpre pogled na zeleno planjavo in močvirje Arnham Land ter strma pobočja - v tem kraju, kjer po šest mesecev sploh ne dežuje! Pluli smo po reki Adelaide in si od blizu ogledali krokodile, ki so krožili po vodi in se približevali ladji ob izzivanju s svežim kosom mesa. Nikakor ne bi upala tukaj v vodo, bolj je varno na ladji. Prenočili smo v krasnem hotelu v obliki krokodila v Jabiru, zares zanimiva zamisel arhitekta.

Že pred zajtrkom smo se četrty dan vkrcali na ladjo in ob sončnem vzhodu krožili po močvirju Yellow Waters, kjer smo se spet srečali s krokodili in z velikim zanimanjem občudovali različno rastlinstvo in več vrst ptic vseh velikosti in barv. Kako lep in čudovit je ta naš svet! Po zajtrku smo nadaljevali pot proti Nourlangie Rock, tisočletnemu zavetišču domorodcev in kraju nešteti vodnih mlak, potokov, planjav in spet peščenih skalnatih formacij. Preko Pine Creek smo nadaljevali pot proti Katherine, kjer smo večerjali ob bazenu hotela, zopet na prostem.

Že je pred nami Litchfield Park in vožnja po Katherine Gorge s peščenimi stenami, tudi sonce je kar toplo pripekalo, saj so bile dnevne temperature vsak dan nekaj čez 30 stopinj Celzija. Sledili so slapovi in naravni bazeni, kjer smo se med potovanjem večkrat hladili v vodi ali ob vodi, pač po želji posameznikov. Mestece Adelaide River ima posebno zanimivost, krasno urejeno pokopališče (Memorial Park), kjer je pokopanih 434 avstralskih, kanadskih in britanskih vojakov, ki so v tem delu Avstralije izgubili svoja življenja med drugo svetovno vojno. V bližini je domača gostilna, kjer ob vhodu srečaš bika z velikanskimi rogovi (nagačen, sedaj zelo hladnokrven)

iz filma Crocodile Dundee, saj je ta bil posnet v tem delu sveta.

Tako hitro minevajo dnevi, je že šesti dan potovanja. Na vrsti je ogled naselja termitov, teh 'mravljišč' ali termite mounds je v tem kraju na tisoče, vseh velikosti, do približno 5 metrov visokih in to dvovrstnih: eni so kot spominske plošče, drugi v obliki stolpa (magnetic flat tombstone and cathedral shapes). Prizor spominja na ruševine starinskega mesta. Vračali smo se proti Darwinu in se večkrat ustavili pri slapovih; to je kar zaleglo, saj je bil topel soparen dan. Pojavljali so se že tu in tam oblaki, celo nežne padavine so nas dohitele. Šofer nam je povedal, da že vse od marca

in do tega dne ni uporabljal brisalcev na avtobusu. Mi smo vseeno uživali in kar nekajkrat zaplavali v naravnih bazenih pod slapovi Florence in Wangi, ali si vsaj namočili noge in opazovali, kako drugi uživajo. Večerja je bila že v Darwinu, sicer v kasinu, kjer so eni imeli kar nekaj sreče v igralnici, drugi pa smo obžalovali izgubo ali pa ne.

Zadnji dan izleta: Ogled in obisk Wild Life Parka. Nekako smo bili že vsi malo utrujeni ta dan, morda zato, ker smo se dobro zavedali, da je izleta konec in je začelo primanjkovati energije in adrenalina. Še malo ogleda okolice in prosti popoldan za nakupovanje (brez tega nikakor ne gre niti na izletih), oddih ali ubujanje vsega, kar smo doživeli. Čakala nas je romantična večerja na stari jadrnici Alfred Nobel in kroženje po zalivu Cullen ob sončnem zahodu. Čudovita poslovilna večerja. Polet proti domu je bil prijeten, a že se oglasi pilot in nam naznani, da je temperatura v Melbourneu 6 stopinj, kaj, komaj 6 stopinj!!! Kar brž nazaj na toplo - a ne takoj. Počakajmo na naslednji izlet, saj je vendar tudi doma lepo, vendar me je prvi dan izrazilo zeblo.

Kot vedno, je uspeh skupinskega izleta odvisen od programa, družbe, razumevanja in točnosti potnikov. Do sedaj je še vedno bilo vse odlično izpeljano in pripravljeno - brez nesreč ali zapletov. V imenu vseh izletnikov se zahvaljujem Stanku Prosenaku za še eno odlično izpeljano potovanje in vso skrb, kot tudi Dragici Gomizelj in Mary Prosenak. Hvala vsem sopotnikom za čudovito vzdušje in pozornost eden do drugega. Na vrsti je spet Nova Zelandija za tiste, ki se prvič niste mogli udeležiti. Imejte se lepo, uživajte kot prva skupina, v mislih bom z vami vsak korak tistega potovanja, s celo malce ljubosumja...

A se sliši prav, da nas v naslednjem letu vabi Evropa, in sicer Slovenija?

Anica Markič, Melbourne VIC

Še živih 60 let

piše Cilka Žagar - drugo nadaljevanje

TONE ŠVIGELJ nadaljuje svojo zgodbo:

Upali smo, da se bomo tudi mi združili z Mihajlovičevimi in poljskimi Andersovimi enotami in skupaj z njimi napadli komuniste v Jugoslaviji.

V Avstriji so nas britanski vojaki razorožili. Prepričani smo bili, da bomo dobili orožje nazaj, preden nas bodo poslali v Italijo, kjer se bomo z drugimi protititovskimi enotami pregrupirali. Oropani orožja se nismo čutili kot vojaki, vendar smo vsak dan imeli vežbe. Popolnoma smo zaupali Angležem in nikoli nismo niti pomislili, da bi nas poslali nazaj, da bi nas vrnili Titu. Britanski maršal Aleksander je razločno poudaril, da nihče ne bo vrnjen proti svoji volji. Postavili smo šotore na Vetrinjskem polju, izkopali jame za latrine in si uredili kuhinje. Britanski stražarji so nam dali hrano, ki so jo zaplenili Nemcem. Prvi transport iz Vetrinja je odpeljal 21. maja 1945. Eden izmed beguncev je pobegnil in se vrnil. Povedal je, da na nas čakajo partizani na jugoslovanski meji in da nas nameravajo Angleži vse predati njim. Tega obveščevalca so zaprli, češ da razširja komunistično propagando. Hoteli smo vzdrževati visoko duševno in telesno disciplino in nismo dovolili, da bi se ljudje prepuščali malodušju in obupavali nad svojo usodo.

Tridesetega maja leta 1945 so se vsi zavedali, da je vračanje proti mednarodnemu zakonu. Kasneje sem zvedel, da je bil Harold Macmillan odgovoren za politične odločitve v Italiji in Avstriji. Vedel je, da bo problem vračati protikomunistične begunce komunistom, zato je ukazal svojim oficirjem, naj jim lažejo, da gredo v Italijo. Kasneje so Angleži izjavili, da je to bila strašna napaka. Za mojim transportom je ostalo še okrog 6000 jugoslovanskih civilistov v Vetrinju; povečini so bili stari in otroci. Bili so priča prevare in nasilnega vračanja, zato so se jih Angleži hoteli znebiti. Najbolj praktično jih je bilo poslati Titu, ki je znal za vedno utišati njihov glas.

Pozno popoldne 31. maja 1945 je Barre dobil ukaz, da v naslednjih treh dneh vrne 6000 beguncev. Upri se je temu ukazu in dosegel, da so preostali begunci ostali v Avstriji. Za to veliko dejanje bo Barre ostal kot rešenik v večnem spominu Slovencev. Za to svoje dejanje ni nikdar dobil uradnega priznanja. Barre je skromno zapisal o tem dogodku: »V Vetrinju sem malo pomagal Slovencem, da niso bili vrnjeni komunistom.« Naš poveljnik Vuk Rupnik in njegova žena sta bi

bila v mojem zadnjem transportu. 30.6.1945 so nas z živinskimi kamioni odpeljali na železniško postajo. Tovorni vlak nas je vozil proti jugu, zato smo bili še vedno prepričani, da gremo v Italijo, toda v Celovcu je vlak zapeljal proti vzhodu. Takrat smo vedeli, da gremo proti Jugoslaviji. Ko smo se ustavili v Pliberku, smo se morali na železniški postaji postaviti v vrsto. Angleški vojaki so nas obkrožili in nam ukazali, da se odmaknemo od vagonov, potem pa smo odkorakali na postajno ploščad. Bili smo tako pretreseni, da smo pokorno poslušali vsa povelja. Nihče se ni upiral. Vuk Rupnik je pokazal pisni dokument, ki ga je pred tem prejel od svojega očeta, podpisan s strani poveljujočega britanskega generala, v katerem zagotavlja, da slovenskih domobrancev ne bodo vračali. Angleški stražar mu je rekel, da to velja samo za Rupnikovo družino. Medtem, ko so nas britanski častniki prisilili, da smo odšli proti postaji, je Rupnikova žena vzela nož in grozila, da se bo rajši zabodla, kot šla na vlak. Rupnikove so odpeljali v Celovec.

Ves čas sem mislil na pobeg. Neki častniški kolega mi je namignil, da bi poskušala pobegniti z vlaka, toda najino namero so sprevideli drugi vojaki, ki so sedeli pri vratih in godrnjali: Pripeljali ste nas do tod, zdaj pa bi nas radi zapustili. Načrti za beg so bili tedaj odloženi ... Našega kurata Poldo sem vprašal, zakaj se vsi skupaj ne upremo našim čuvarjem. Upal sem, da bi se posrečilo rešiti vsaj komu izmed nas. Kam pa bi šli? je rekel Poldo. Zavezniki so nas poslali komunistom, komunisti pa nas bodo pobili. Neki srbsko govoreči partizan mi je strgal z rame moje poročniške epolette in rekel: Kaj ti bo zdaj to? Prosil sem ga, da mi jih odtrga še z druge rame. Bilo me je sram, da bi si jih pred drugimi vojaki strgal sam, opazil pa sem, da so tako delali nekateri drugi častniki. Častnike so najprej pobili. Morda mi je Bog poslal tega Srba, da mi je strgal epolette, saj mi je tako rešil življenje. Ovrgli smo osebne dokumente in odlikovanja. Angleški vojaki so odšli, nas pa so prevzeli partizani in nas na tesno strpali po sto v vagon in zaklenili. Zavedali smo se, da gremo proti Jugoslaviji, a upali smo, da nas samo kam na delo peljejo. V najslabšem primeru nas peljejo domov in nas bodo predali lokalnemu sodišču. V kakšni zmoti smo bili! Ne eden domobranec iz Teharja ni prišel pred sodišče.

Srbski in hrvaški partizani so bili do nas dokaj

prijazni. Pustili so nas, da smo šli na stranišče in dali so nam vodo. Niso nas topli, grozili pa so nam, da jih bomo dobili, ko pridemo v Celje. V Sloveniji so nas partizani preverjali na vsaki železniški postaji. Vzeli so nam vse vrednejše predmete. Nekaterim so vzeli celo obleko in obutev. Odrezal sem si škornje, da niso bili več zanimivi. Drugega nisem imel, saj se je moja prtljaga izgubila ali je bila ukradena, ko smo potovali skozi ljubeljski predor. V Celju nas je pričakal težko oborožen Cankarjev bataljon. Zmerjali in topli so nas z biči in puškinimi kopiti. Ko so nas gnali iz Celja proti Teharjam, so se nam množice posmehovale in nas zmerjale in nam grozile; pljuvali so na nas in nas obmetavali z vsem mogočim. Bili smo sestradani, žejni, utrujeni, demoralizirani in razočarani. Nekateri so bili bosí in v spodnjem perilu. Naši čuvarji so nam vsake toliko časa ukazali, naj ležemo na zemljo in poljubimo slovensko zemljo. Glasno smo morali ponavljati: Mi smo Rupnikovi hlapci, mi smo izdajalci, mi smo morilci!

Partizani so jahali na konjih med nami; če nismo skandirali dovolj glasno, so nas topli z bičem. Ljudje so vpili: Mislili ste, da vas bodo Angleži sprejeli odprtih rok, zdaj pa ste v naših rokah. Opazil sem, da so ljudje v ozadju bili žalostno tihi, brisali so si solze, toda prav gotovo si niso upali storiti ničesar, da bi nam pomagali. V Teharjah smo morali najprej odložiti vse svoje imetje. Okrog taborišča so bile dve visoki ograji iz bodeče žice, po tleh pa grob pesek. Morali smo kopati latrine, toda bil sem tako šibak zaradi utrujenosti in lakote, da nisem mogel kopati, zato me je partizan udaril s puškinim kopitom. Po petih dneh stradanja smo dobili prvo hrano, neko neslano in nemastno vodo z listi rdeče pese. Od takrat smo prejeli po en obrok take juhe na dan. Deseti dan so nam dali prvi kos kruha. Včasih so nam partizani, ki so se vračali s kosila, vrgli prek ograje kak košček odvečne hrane ali kosti. Nekateri so pljunili na košček kruha in ga vrgli nam; smejali so se, ko smo kot sestradane živali planili po drobtincah. Kaj naredi iz človeka lakota!? Nobenega ponosa ni bilo več v nas, le še sla po življenju.

Razdelili so nas v tri skupine: A, B in C. Dali so me v skupino C, ki je bila obsojena na smrt. Prijavil sem se kot Drago Legiša, rojen 18. 1. 1925 v Devinu pri Trstu. Moj mlajši brat Ivan je bil porinjen v barako med ženske in otroke, ker je bil pač majhen, slaboten in bolan. Ta baraka je bila med skupino C in stranišči. Z njimi so ravnali nekoliko bolje in prejeli so tudi več hrane. Nekega dne nam je brat vrgel prek ograje

tubo margarine. Neki drugi prijatelj nam je vrgel zavitek tobaka, ki sem ga z veseljem razdelil. Večina domobrancev, vrnjenih v Jugoslavijo, je izgubila voljo do življenja. Nekateri se včasih sprašujejo, zakaj se ujetniki takrat nismo uprli, toda človek potrebuje za upor energijo. Po dolgem stradanju in nespečnosti telo otopi, možgani omrtvijo. Telo potrebuje hrano in počitek, da lahko vzdržuje svoj duh in um. Domobranci smo bili obupani; izmučeni, pretepeni, sestradani, nenehno žejni, spali smo na gramozu. Lahko je delati načrte in odločitve v zavetju doma in s polnim želodcem. Po nekaj tednih stradanja, mučenja, poniževanja in strahu mi je Ivan Korošec predlagal načrt za beg. Bil sem navdušen. Lojze Debevc mi je rekel, da je bilo s tem načrtom seznanjenih 28 ljudi. Na koncu pa nas je bilo le 14 toliko pri močeh, da bi lahko poskusili. Načrtovali smo, da bi premagali stražarja na koncu taborišča, kjer je bila odprtina sektorja C, toda pridružil se mu je neki drugi stražar, zato smo prvotni načrt morali opustiti. Okrog treh ponoči sem nekako izpilil luknjo v notranji ogradi na drugem koncu, skozi katero se nas je splazilo enajst v prostor, katerega sta stražila dva stražarja. Na dogovorjeni znak smo začeli metati kamne in vpiti povelja, da bi zmedli presenečene stražarje, ob tem pa prečkali še zunanjo ograjo iz bodeče žice. Stražarja sta se najprej skrila, kmalu pa so začeli partizani streljati na nas od vsepovsod. Kurat Tone Polda in Tone Opeka sta bila ranjena. Pozneje mi je pripovedoval Jože Gliha, da sta se morala Polda in Opeka plaziti skozi luknjo v ogradi, naprej in nazaj, medtem ko so ju partizani topli do smrti. Preostali smo se med begom razdelili v dve skupini po štirje. Ivan Korošec, Rade Pavlič, Jože Škrli in jaz smo bežali skupaj, dokler nas partizani niso zopet zasledili in razbili. Od osmih beguncev smo štirje preživeli; dva sta odšla v Avstrijo, dva v Italijo.

Niko Korošec in jaz sva iskala kako osamljeno kmetijo, kjer bi našla kaj hrane. Na kljuki vrat neke kmetije sem opazil obleko. Takoj sem se preoblekel v njo iz domobranske uniforme. To mi je kasneje pomagalo, da sem se delal za begunca iz Nemčije. Za hrano sva tudi prosila. Neka ženska visoko v hribih nad Zidanim mostom naju je poslala k sosednji hiši, kjer sta naju sprejela dva partizana. Skušala sva jima razložiti, da sva begunca iz nemškega koncentracijskega taborišča. Medtem, ko je partizan s puško meril name, se je Korošec počasi pomikal proti gozdu. Drugi partizan je streljal za njim, vendar ga ni zadel. Zvezala sta me in me odpeljala na policijsko postajo v Zidanem mostu.

nadaljevanje prihodnjič

Since 1998, Royal Guardian has been beating the banks with wholesale discounted interest rates, no monthly fees & smart loans. That's why we won 'Best Non-Bank Lender' in 2003, a '5 Star Rating from Connex' in 2005 and were ranked 'Top 3 Mortgage Originators' nationwide in 2005 by Money Magazine.

Refinance, Consolidate, Save!

John & Jenny's scenario before Royal Guardian >

Fill in your existing scenario >

Credit Type	Debt	Interest Rate	Min. Monthly Repayment	Credit Details	Loan Amount	Min. Monthly Repayment
Credit Card 1	\$8,000	17.25%	\$199	repay over 5 yrs	\$	\$
Credit Card 2	\$11,000	18.75%	\$283	repay over 5 yrs	\$	\$
Personal Loan	\$42,000	11.75%	\$928	5yr fixed loan term	\$	\$
Home Loan	\$285,000	7.07%	\$1,909	30yr P&I (variable)	\$	\$
Total	\$346,000		\$3,319		\$	\$

With Royal Guardian John & Jenny could borrow \$346,000 with only \$2,263 in monthly repayments – saving \$1,056 per month!

Call Royal Guardian now & see how much we can save you!

'home loans that fit'

133 455

ROYAL
GUARDIAN
MORTGAGE CORPORATION

SYDNEY: 4 Railway Parade, Rosewood, NSW, 2126. **MELBOURNE:** Suite 1, 100 Albert Road, South Melbourne, VIC, 3205. **133 455** www.royalguardian.com.au

Royal Guardian Mortgage Corporation is a wholly independent Australian owned and controlled mortgage company based in Australia. Royal Guardian is a member of the Mortgage Industry Association of Australia. *All loans subject to approval. Terms, fees & conditions apply to all loans.

Dom počitka matere Romane - slovenski dom za ostarele

***Mother Romana Home
Slovenian Hostel for the Aged
11-15 A' Beckett Street
KEW VIC 3101***

Phone: 03 9853 1054

Fax: 03 9855 0811

E-mail: romanahome@optusnet.com.au

Dom počitka matere Romane je ustanova slovenskega misijona v Melbournu, ki nudi bivanje v domačem okolju ostarelim in vsem, ki potrebujejo nego. Prijazna in topla soba, domača hrana, vesela družba, popolna zdravniška nega in celotna oskrba je samo del tega, kar boste našli v domu počitka ob cerkvi v Kew. Pogoji za sprejem v Dom je »Aged Care Assessment Document«, katerega vam pomaga preskrbeti vaš zdravnik. Osnovna tarifa je 85% od avstralske starostne pokojnine. Pogoji za sprejem ni na osnovi posameznikovega premoženja, temveč na podlagi zdravstvenega stanja in potrebne nege. Ste mogoče sami že razmišljali, kakšno bi bilo življenje v Domu, poznate koga, ki bi potreboval usluge slovenskega doma počitka, ali pa želite kaj več vedeti? Potem je res najbolje, da čimprej pokličete upravnico gospo Sandro Krnel po telefonu in se dogovorite za primeren čas ogleda Doma. Ker je zadnje čase med Slovenci precej več zanimanja in večje povpraševanje za vstop v Dom, vam bo gospa Sandra rade volje povedala, kako dolgo bo treba počakati na prvo prosto mesto. Dobili boste tudi prave odgovore na vsa druga vprašanja.

VELEPOSLANIŠTVO REPUBLIKE SLOVENIJE

Telefon: 02 6243 4830 Fax: 02 6243 4827

e-mail: vca@mzz-dkp.gov.si

www.gov.si/mzz/dkp/vca/eng/

Odpravniki poslov: Bojan Bertoncelj

Veleposlaništvo je odprto vse delovne dni od 9.00 do 16.30

Konzularne ure so od 10.00 do 12.00

Embassy of Republic of Slovenia

PO BOX 284, Civic Square

CANBERRA ACT 2608

GENERALNI KONZULAT RS SYDNEY

Generalni častni konzul: Alfred Brežnik

Telefon: 02 9517 1591 Fax: 02 9519 8889

PO BOX 188, COOGEE NSW 2034

GENERALNI KONZULAT RS NOVA ZELANDIJA

Telefon: 04 567 0027 Fax: 04 567 0024

PO BOX 30247, LOWER HUT NZ

GLAS SLOVENIJE

»THE VOICE OF SLOVENIA«

PO BOX 191, SYLVANIA NSW 2224

Tel.: 02 9522 9911 Fax: 02 9522 9922

STIČIŠČE

AVSTRALSKIH SLOVENCEV

Domača stran na internetu:

www.glasslovenije.com.au

DISTINCTION PRINTING PTY. LTD.

Lastnika

Simon Kovačič in James Rizzo

Tiskarna za

brošure, knjige in barvna dela

164 Victoria Street,

BRUNSWICK VIC 3056

Telephone: 03 9387 8488

Fax.: 03 9380 2141

Australian Mallee Art

Velika izbira kvalitetnih avstralskih spominkov

Avtentična Aborigenska umetnost

Ročna dela in darila

Shipping service – Interstate and overseas
Shop 3092, Level 3 Westfield Shoppingtown
Southland CHELTENHAM VIC 3192

Phone: +61 3 9584 4466

Mobile: 0419 037 054

E-mail: info@malleeart.com

Web: www.malleeart.com

TOBIN BROTHERS FUNERALS

LEADERS IN SERVICE AND CARE

100% AUSTRALIA OWNED

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM
NA USLUGO V ČASU ŽALOVANJA

For all enquiries please contact our Call Centre

9500 0900

www.tobinbrothers.com.au

GOJAK & MEATS

SMALL GOODS

220 Burwood Road
Burwood NSW 2134
Tel.: (02) 9747 4028

Rojakom v Sydneyu se toplo priporočamo.

Slovincem v Melbournu se priporoča
kamnoseško podjetje

LUCIANO VERGA & SONS
ALDO AND JOE MEMORIALS P/L
10 Bancell Street
Campbellfield VIC 3061
Work: tel. 9359 1179
Home: tel. 9470 4046

ZA VSA DELA DAJEMO GARANCIJO!

Are your dentures more comfortable in
a glass...? If so, for a free consultation
contact:

STAN KRNEL

dental technician
specialising in dentures and mouthguards

391 Canterbury Road, Vermont
tel. 9873 0888

Bi radi imeli umetno zobovje v kozarcu...?
Če ne, z zaupanjem pokličite za prvo
brezplačno posvetovanje.

STANKO KRNEL

zobni tehnik
specialist za umetno zobovje in zaščitne proteze

Suite 7/14 Market Street, Box Hill
tel. 9898 6293

VAŠI DAROVI:

ZA BERNARDOV SKLAD:

\$70:Peter Mandelj. **\$30:**Viktor Matičič. **\$40:**Marija Andreja Senčar. **\$20:**Albina Konrad, Evgen Braidot, Ivanka Domajnko. **\$15:**Frank Plut. **\$10:**Sonja Fon, Marija in Mirko Godec, Roman Divjak, Jelka Hojak, Slavka Ambrožič, Marijan Svetina, Marija Boelckey, Lojze Kovačič, Viki Gajšek.

ZA BOLNIŠNICO NANGOMA:

\$100:Cerkveni pevski zbor iz Geelonga ob pogrebu Vlada Kosmina. **\$50:**Zora Kirn. **\$10:**N.N.

ZA MISIJONE:**\$100:**Pavla Marinovich. **\$50:**Jože in Terezija Krušec. **\$20:**Marija Boelckey. **ZA LAČNE:**
\$10:Maria Boelckey. **ZA p. Stanka Rozmana:** **\$100:**Pavla Marinovich. **ZA p. Miha Drevenška:****\$100:**
Anica in Mirko Cuderman.

BOG POVRNI VSEM DOBROTNIKOM!

IZ BARAGOVE KNJIŽNICE

UČIMO SE SLOVENSKO Draga Gelt, Magda Piškotek, Marija Penca - LET'S LEARN SLOVENIAN I, II, III (\$20 - za posamezni del). ZNAŠ SLOVENSKO - DO YOU KNOW SLOVENIAN - Tečaj slovenskega jezika za odrasle - Slovenian language course for adults IN OSNOVNA SLOVNIČNA PRAVILA IN VAJE - Draga Gelt, \$20. SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL - UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA - Milena Gobetz in Breda Lončar, I. del \$20, II. del \$30.

SLOVENIAN LANGUAGE IN AUSTRALIA-25 years of Slovenian language in VIC - Saša Ceferin, \$25.

VENETI - FIRST BUILDERS OF EUROPEAN COMMUNITY - angleški prevod, trde platnice - 534 strani, 150 ilustracij, \$45. SLOVENCİ, KDO SMO - Ivan Tomažič, \$30.

ETRUSČANI IN VENETI - drugi venetski zbornik - Ivan Tomažič, \$25.

SLOVENSKE KORENINE - Ivan Tomažič \$10-mehke platnice; \$15-trde platnice

ZBORNİK PRVE MEDNARODNE KONFERENCE - Veneti v etnogenezi srednjeevropskega prebivalstva - PROCEEDINGS OF THE FIRST INTERNATIONAL TOPICAL CONFERENCE - \$30.

TRETJI VENETSKI ZBORNİK - V Evropi 2000 - Ivan Tomažič, \$25.

RAZSTAVA VENETI NA SLOVENSKEM - Ptuj 2001, 46 strani, v slovenščini z angleškim prevodom, \$8.

100 RECEPTOV SESTRE NIKOLINE 1.,2.,3.,4.,5.,6. knjiga, \$15.

POTOK TREH IZVIROV - črtice, pesmi in aforizmi - Ivan Lapuh, \$15.

BOŽIČNE PESMI V PROZI - Roberto Innocent, \$30.

PAX ET BONUM - MIR IN DOBRO - Draga Gelt, Veronika Ferfolja, \$30.

SVETO PISMO NOVE ZAVEZE - trde platnice \$45, mehke platnice \$30.

THE SNOWY MOUNTAINS - Ivan Kopal, trde platnice - \$20, mehke platnice - \$10.

PIPA, KLOBUK IN DOBER NOS - Leopold Suhodolčan, \$1.

SLOVENSKE LJUDSKE PRIPOVEDKE - SLOVENE LEGENDS - Dušica Kunaver, \$20.

POTOVANJE SKOZI ČAS - Jožica Marn Gerden, \$20.

TIHI GLAS IZ GLOBOČINE SRCA - Jožica Polak, \$15.

MOLITVENIK ZA BOLNIKE - OSTANI Z NAMI - \$10.

SLOVENSKO ANGLEŠKI in ANGLEŠKO SLOVENSKE SLOVAR, \$90

POBegli ROBOT - Vida Pečjak, \$3.

CELOVŠKE, CELJSKE IN GORIŠKE

MOHORJEVE KNJIGE 2005, \$90.

NA USODNEM RAZPOTJU - M. Peršič, \$25.

PREMIKI - Janez Janša, \$35.

KRISTJAN MOLI - molitvenik, \$15.

PRATIKA 2005, \$12.

NOVE ZGOŠČENKE (CD) CENA \$22

MARIBORSKI OKTET - Jubilejni koncert

KOMORNI ZBOR AVE - Eno Dete je rojeno

ANTON MARTIN SLOMŠEK - Drobtnice

SESTRE KLARIŠE - Marija, Mati moja

FRANC JAVORNIK - Portret prvaka ljubljanske opere

KVINTET SONČEK - Večerni zvon

BRATJE PIRNAT

'IGNITE' - 29. SLOVENSKE MLADINSKE KONCERT, \$25

Misli Thoughts - Božje in človeške - Misli Thoughts - Božje in človeške

Religious and Cultural Monthly in Slovenian language. Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji | Ustanovljen (Established) leta 1952 | **Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia.** Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji | **Urednik in upravnik (Editor and Manager):** p. Ciril A. Božič, O.F.M., Baraga House, 19 A'Beckett Street, KEW VIC 3101 | Ureja (Production Editor) in računalniški prelom: Marija Anžič | **Naslov: MISLI, PO Box 197, KEW VIC 3101 | Tel.:** 03 9853 7787 | **Fax:** 03 9853 6176 | **E-mail:** misli@infoxchange.net.au | Naročnina za leto 2005 je 30 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije letalsko 70 dolarjev | Naročnina se plačuje vnaprej | **Poverjenišvo** za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji | Rokopisov ne vračamo | Prispevkov brez podpisa ne objavljamo | Za objavljene članke odgovarja pisec sam | **Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out):** MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew Vic 3101 | **Tisk (Printing):** Distinction Printing Pty. Ltd., 164 Victoria Street, BRUNSWICK VIC 3056 | **Tel.:** 03 9387 8488 | **Fax:** 03 9380 2141. **Misli na internetu:** | Vnos: Draga Gelt | <http://www.glasslovenije.com.au> - Tam kliknite na MISLI.

ISSN 1443-8364

Misli Thoughts - Božje in človeške - Misli Thoughts - Božje in človeške

DONVALE TRAVEL SLOVENIA TRAVEL 1952 - 2005

**THE GREGORICH FAMILY HAS SERVED THE SLOVENIAN
COMMUNITY IN AUSTRALIA FOR 53 YEARS.**

**For all your travel requirements: Hotels; Car Hire or Leasing;
Cruises; Air travel; Group bookings worldwide; Travel Insurance.**

Licence No. 222 B

**Please contact us for dates and economical
rates. Make an early reservation
to avoid disappointment.**

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE

**PRIGLASITE SE ZA ENO SKUPINSKIH
POTOVANJ ZA OBISK SLOVENIJE V LETU 2005**

**Zelo dobre ekonomske prilike
za obisk lepe Slovenije
in vseh strani sveta....**

**Pokličite ali obiščite naš urad za podrobnejša pojasnila,
da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in potrebne vize!**

**Ne pozabite, da je že od leta
1952 ime GREGORICH dobro
poznano in na uslugo vsem, ki
se odpravljajo na potovanje!
PRIDEMO TUDI NA DOM!**

**ERIC IVAN GREGORICH
Slovenija Travel/Donvale Travel
1042-1044 Doncaster Road
EAST DONCASTER VIC 3109
Telefon: 03 9842 5666
Fax: 03 9842 5943**